

การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

นายชวพล ลีพัฒนไพบูลย์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2552

SURVEY OF STUDENTS OPINIONS ON
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM IN INDUSTRIAL
MANAGEMENT AT THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

Mr. Chawapon Leepipatpiboon

A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration Program in Industrial Management
Graduate School
Thai-Nichi Institute of Technology
Academic Year 2009

หัวข้อสารนิพนธ์

การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน
การสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
นายชวพล สีพัฒน์ไพบูลย์
การจัดการอุตสาหกรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณลักษณ์ วิทย์วิจิน

โดย

สาขาวิชา

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

..... อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณลักษณ์ วิทย์วิจิน)

..... ประธานคณะกรรมการหลักสูตร
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ อัมพิกา ไกรฤทธิ์)

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เลอเกียรติ วงศ์สารพิบูล)

วันที่.....เดือน.....ปี.....

ชวพล ลีพิพัฒน์ไพบูลย์ : การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณลักษณ์ วิทยวิจัน, 90 หน้า.

การสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อนำผลการสำรวจมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ปรับปรุง และพัฒนา สำหรับผู้บริหารระดับสูงที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาจำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ และได้วิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ ไคสแควร์

ผลการสำรวจ พบว่า (1) นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนต่อตนเองและต่อภาคอุตสาหกรรมแตกต่างกันโดยที่ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมให้ความสำคัญสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อปัญหาส่วนใหญ่มาจากกระบวนการภายในของด้านต่างๆ ยังไม่มีเสถียรภาพ โดยที่คะแนนค่าเฉลี่ยในส่วนระบบการจัดการภายใน มีช่วงคะแนนที่น้อยที่สุด เนื่องจากบางครั้งรูปแบบและมาตรฐานด้านต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่ตั้งไว้

บัณฑิตวิทยาลัย

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

CHAWAPON LEEPIPATPIBOON : SURVEY OF STUDENTS OPINIONS ON
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM IN INDUSTRIAL
MANAGEMENT AT THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY. ADVISOR :
ASSISTANT PROFESSOR DR. AROONLUCK VITHYAVIJIN, 90 pp.

The objective of the survey is to bring up the results from the survey for the top management and other interested people of the Master of Business Administration program (MBA) in industrial management at Thai-Nichi Institute of Technology as a guideline for making decision on improvement and development of the program. This independent study conducted by the MBA students reflects needs and problems of the MBA students so that the true results can be achieved. Data were gathered from 94 MBA students. There are several parts in the survey questionnaires including personal data, students' opinion toward the MBA program in industrial management, problems and obstacles of students of the MBA program in industrial management, and suggestions. Statistical analysis was conducted to calculate percentages, averages, standard deviations, and Chi-square relationship.

The survey can be concluded that (1) Between students working in the industrial sector and students working in other sectors, there are different opinions toward the importance of the education from the MBA program in industrial management for themselves and their respective industrial sectors. Students working in the industrial sectors are focusing on the program more than those working in other sectors at the statistical level of significance at 0.05. (2) Factors creating most problems are from the instability of various internal processes. The average score of internal processes is at the lowest ranges since procedures and standards have been changed so frequently that no correct procedures and standards can be followed.

Graduate School

Student's Signature

Field of Study Industrial Management

Advisor's Signature.....

Academic Year 2009

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายๆท่านที่ทำให้ผู้ศึกษามีความเข้าใจและแก้ไขสารนิพนธ์เล่มนี้ให้สมบูรณ์มากที่สุด เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ทำสารนิพนธ์รุ่นหลัง และผู้ที่มีความสนใจ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณลักษณ์ วิทย์วิจิน อย่างสูง ที่เสียสละเวลาในการให้ข้อเสนอแนะที่ดีเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์ อีกทั้งยังได้ทำการตรวจสอบข้อบกพร่องและแนะนำแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณนักศึกษา สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ได้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

สุดท้าย ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา คุณชนนยพร อิทธิประทีป รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ที่มีได้กล่าวนามมา ณ ที่นี้ ที่กรุณาให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมาจนผู้ศึกษาสำเร็จการศึกษา

ชาพล ลีพิพัฒน์ไพบูลย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูป.....	ฉ
 บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
สมมติฐานของการทำสารนิพนธ์.....	3
ขอบเขตของการทำสารนิพนธ์.....	3
ความสำคัญของการศึกษา.....	3
ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
แผนงานและระยะเวลาการดำเนินงาน.....	4
2 หลักการพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษา.....	5
ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	5
แนวคิดการประเมินโครงการทั่วไป.....	7
รูปแบบการประเมินผลโครงการ CIPP Model.....	18
สถาบันการศึกษากับการสร้างบุคลากรสู่อุตสาหกรรม.....	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินงานสารนิพนธ์.....	30
ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน.....	30
ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา.....	31
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	31
เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป.....	37
การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน.....	41
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการศึกษา.....	60
อภิปรายผลการศึกษา.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	69
ประโยชน์ที่ได้จากการทำสารนิพนธ์.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามเพื่อการศึกษาในการทำสารนิพนธ์.....	75
ภาคผนวก ข. ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคของ ผู้ตอบแบบสอบถาม.....	86
ภาคผนวก ค. ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการปรับปรุงและ พัฒนาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	88
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์.....	90

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แผนงานและระยะเวลาการดำเนินงาน.....	4
2 การทดสอบความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร โดยกำหนดให้ α (ค่านัยสำคัญ) = 0.05....	36
3 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไป และข้อมูลนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมไทย.....	37
4 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไป และข้อมูลนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ ความสำคัญกับตนเอง.....	38
5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ใน ภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) กับการให้ ความสำคัญกับการเรียนต่อภาคอุตสาหกรรมไทยว่า มีความคิดเห็น แตกต่างกันหรือไม่.....	39
6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาค อุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) กับการให้ ความสำคัญกับการเรียนต่อตนเองว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่.....	40
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ กกกหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้าน การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation).....	42
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ กกกหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้าน การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation).....	43
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้าน การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation).....	44
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ กกกหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้าน การประเมินผลผลิต (Product Evaluation).....	45
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานใน ภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation).....	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานใน ภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรม ในด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation).....	47
13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานใน ภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation).....	48
14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานใน ภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อุตสาหกรรม ในด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation).....	49
15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน ในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation).....	50
16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน ในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation).....	51
17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน ในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation).....	52
18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน ในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation).....	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation).....	54
20 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation).....	55
21 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation).....	56
22 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation).....	58

สารบัญรูป

รูป		หน้า
1	รูปแบบการประเมินของไทเลอร์.....	10
2	รูปแบบการประเมินของทาบา.....	11
3	รูปแบบการประเมินของสเตค.....	11
4	กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ ประเมินผลการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2537-2544).....	17
5	ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจและประเภทของการประเมินแบบ CIPP.....	22
6	แนวโน้มข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ความสำคัญต่อภาค อุตสาหกรรมไทย.....	38
7	แนวโน้มข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ความสำคัญต่อตนเอง.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันนี้ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก จนทำให้หลายประเทศต้องรับกับสภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะปัญหาการปล่อยสินเชื่อด้วยคุณภาพในการซื้อสังหาริมทรัพย์ (Sub Prime) ของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ตลาดหลักทรัพ์ของสหรัฐอเมริกาติดตัวลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ เนื่องจากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศคาดการณ์ว่า เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาจะซบเซาไปอีกหลายปี หากสหรัฐอเมริกายังไม่มีมาตรการต่างๆ ออกมารองรับความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน ทำให้นักลงทุนเทขายหุ้นต่างๆ ออกมาอย่างต่อเนื่อง ปรากฏการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกต้องได้รับผลกระทบตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมทั้ง ประเทศไทยด้วย ซึ่งหากสภาวะเศรษฐกิจยังเป็นแบบนี้ คาดว่า คนไทยจะตกงานราวๆ 1 ล้านคนและคนจบการศึกษาใหม่จะตกงานหลายแสนคนทีเดียว เนื่องจากตลาดในสหรัฐอเมริกามีการหดตัวค่อนข้างมากจากสภาวะเศรษฐกิจที่กล่าวไว้ข้างต้น ทำให้การส่งออกของประเทศไทยลดลงตามไป อย่าลืมนะว่าตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดที่ใหญ่โตที่สุดของโลก และเป็นลูกค้ารายใหญ่ของประเทศไทย ซึ่งคนอเมริกันมีการบริโภคต่างๆ ร้อยละ 21 ของคนทั่วโลกทีเดียว

จากปัญหา Hamburger Crisis ในประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ประเทศไทยต้องพยายามหาตลาดใหม่ๆ รองรับ เพื่อลดผลกระทบในการปลดคนงานหรือปลดพนักงานออกจากงาน และรักษาสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ให้อยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5-6 มิฉะนั้น จะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันในเวทีโลกได้ ในขณะเดียวกัน หากมองย้อนกลับไปในช่วงที่ประเทศญี่ปุ่นเกิดวิกฤติน้ำมัน (Oil Crisis) แต่ญี่ปุ่นก็สามารถฟันฝ่าวิกฤติดังกล่าวได้ สาเหตุที่คนญี่ปุ่นฟันฝ่าได้ เนื่องจากคนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) เป็นอย่างมาก และมองมนุษย์ว่าเป็นสินทรัพย์ (Assets) มากกว่าเป็นต้นทุน (Cost) ทำให้อุตสาหกรรมในญี่ปุ่นมีการพัฒนาศักยภาพ (Potential) เพื่อให้อุตสาหกรรมในญี่ปุ่นมีขีดความสามารถ (Capability) ในการแข่งขันบนเวทีโลก โดยประเทศญี่ปุ่นถือว่าความรู้ (Knowledge) เป็นเรื่องของการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดัคเกอร์ (Drucker. 2001) ที่กล่าวไว้ว่า ศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องของ Knowledge Workers

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้จนถึงปัจจุบัน คือ ความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า เพราะถือว่าลูกค้าเป็นส่วนสำคัญที่จะหล่อเลี้ยงทำให้ธุรกิจนั้นเจริญเติบโตขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้น ความสามารถในการ

การสนองต่อความต้องการของลูกค้าของสถานประกอบการนั้น จึงจำเป็นต้องผลิตสินค้าและบริการ ภายใต้เงื่อนไขของคุณภาพ (Quality) ต้นทุน (Cost) และการส่งมอบ (Delivery) รวมทั้งความปลอดภัย (Safety) เพื่อสร้างคุณค่า (Value) ให้กับลูกค้าสูงสุด

ทำให้สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เล็งเห็นว่า การสร้างบุคลากรไทยให้เป็นคนเก่ง (Talented) เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่มุ่งตอบสนอง เผยแพร่ และถ่ายทอดความรู้ให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างยั่งยืน (Sustainability) และมีเสถียรภาพ (Stability) จึงทำห้คณะกรรมการของสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดที่จะจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสร้างบุคลากรไทยในนาม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น หรือ Thai-Nichi Institute of Technology โดยจัดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม (Master of Business Administration : Industrial Management) ในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตของ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ขึ้น เพื่อผลิตนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตให้สอดคล้องกับลักษณะงานและวัฒนธรรมของคนในภาคอุตสาหกรรม (Tailored Made) โดยเนื้อหาทุกวิชา มีการสอดแทรกให้นักศึกษาทดลองปฏิบัติจริง รวมทั้ง วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจริง จนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ (System Thinking) ซึ่งนับว่า หลักสูตรที่สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จัดทำขึ้นมีความแตกต่างจากหลักสูตรทั่วไปที่เปิดรับในสถาบันการศึกษาต่างๆ ทำให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้น จึงมีความได้เปรียบมากกว่าสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพียงแต่คนทั่วไปยังไม่ทราบหรือทราบเฉพาะในกลุ่มที่อยู่ในแวดวงของสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เท่านั้น

เนื่องจากหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม เป็นหลักสูตรที่ค่อนข้างใหม่ เมื่อเทียบกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในสถาบันอื่นๆ การศึกษาด้านนี้กำลังเป็นที่สนใจอย่างกว้างขวางในกลุ่มคนที่ทำงานอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม เพราะฉะนั้นแนวโน้มสถาบันการศึกษาต่างๆที่จะเปิดสาขาที่หลักสูตรคล้ายคลึงกันย่อมมีมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนา และการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและอุตสาหกรรมทั้งปริมาณและคุณภาพ การเรียนการสอนจะสามารถวัดความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องได้รับการสะท้อนความคิดเห็นจากผู้เรียนว่า มีความคิดเห็นอย่างไรต่อหลักสูตร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ด้วยสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในสาขาวิชานี้ว่ามี ความคิดเห็นเป็นอย่างไรต่อหลักสูตรในเชิงการประเมินโครงการตามหลัก CIPP Model ย่อมาจาก 4 คำ คือ Context (กรอบของรูปแบบ) Input (ปัจจัยนำเข้า) Process (กระบวนการ) และ Product (ผลผลิต) รวมทั้ง ปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ปรับปรุง และพัฒนา สำหรับผู้บริหารระดับสูงที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สมมติฐานของการทำสารนิพนธ์

- 1) นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม จะสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมต่อตนเอง มีความแตกต่างกัน
- 2) ปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อปัญหาส่วนใหญ่มาจากกระบวนการภายในด้านต่างๆ ยังไม่มีเสถียรภาพ

ขอบเขตของการทำสารนิพนธ์

การศึกษานี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ในส่วนการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รวมทั้งความต้องการ ปัญหา และข้อเสนอแนะ ภายใต้กรอบ การประเมินตามรูปแบบของ CIPP Model

ประชากรที่ใช้ คือ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม รุ่นที่ 1 จำนวน 123 คน

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล คือ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างเดือน มีนาคม-เมษายน

ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษานี้มีความสำคัญในเชิงคุณภาพของหลักสูตร เพราะนอกจากจะทำให้ผู้อ่าน นักศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง และผู้ที่สนใจ ได้เข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของหลักสูตร การศึกษานี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับประเด็นต่างๆ ที่ถูกหยิบยกขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยทำการค้นคว้า รวบรวม และเรียบเรียงจากหนังสือ วารสาร บทความ และงานศึกษาวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการคิดเห็นของประชาชน หรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ
2. จัดทำแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
3. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลที่ได้จากการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น และข้อเสนอแนะต่างๆที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
3. ได้แนวทางที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

แผนงานและระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 1 แผนงานและระยะเวลาการดำเนินงาน

ลำดับ	ขั้นตอนการดำเนินการ	ปี 2552				
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
1	สำรวจงานศึกษาวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง					
2	ออกแบบและทดสอบแบบสอบถาม					
3	แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวม					
4	วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม					
5	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ					
6	จัดทำรูปเล่มสารนิพนธ์					

บทที่ 2

หลักการพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษา

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้ศึกษาได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดการประเมินโครงการทั่วไป
3. รูปแบบการประเมินผลโครงการ CIPP Model
4. สถาบันการศึกษากับการสร้างบุคลากรสู่อุตสาหกรรม
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

เสกสรรค์ วัฒนพงษ์ (2542) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อ ทศนะ การวินิจฉัย การพิจารณาหรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติและข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่ของผู้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ การแสดงความคิดเห็นอาจจะแสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนก็ได้

กูด (Good. 1973) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อ ความคิดหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่อาจบอกได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

ไอแซก (Issak. 1981) ให้ความหมายความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับทั่ว ๆ ไป โดยปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติ คือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ขณะที่เจตคติจะเป็นเรื่องทั่วไปมีความหมายที่กว้างกว่า

วอลแมน (Wolman. 1989) สรุปความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นภาวะของจิตใจที่ผ่าน ประสบการณ์แล้วเกิดการเรียนรู้ และผลักดันให้เกิดความคิดหรือความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

นอกจากนี้ ทศนคติ ตามความหมายของพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) หมายถึง แนวความคิดเห็น

จากความหมายข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นแนวทางหรือส่วนหนึ่งในการแสดงออกของทัศนคติในด้านความรู้สึก ความเชื่อ และการตัดสินใจประเมินค่าต่ออย่างใดอย่างหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานทางด้านความรู้ การรับรู้ ภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในช่วงเวลานั้น และแสดงออกมาปรากฏให้ผู้อื่นทราบโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจเป็นที่ยอมรับ หรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้

ประเภทของความคิดเห็น

วิรัช เจียมบรรจง (ศิริศักดิ์ สังหพรพงศ์. 2547 ; อ้างอิงจาก วิรัช เจียมบรรจง. 2523 : 3) ได้แบ่งประเภทของความคิดเห็นไว้ 2 ประเภท

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-ลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวก ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา ทิศทางลบ ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นประเภทนี้จะรุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก
2. ความคิดเห็นจากความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบยอมรับเห็นด้วยความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นกลาง ได้แก่ เฉยๆ ไม่มีความคิดเห็น และความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบรังเกียจ ไม่เห็นด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (จันทร์ตรา วัฒนานุกุลพงษ์. 2548 : 14 ; อ้างอิงจาก Foster. 1952) ได้กล่าวถึงปัจจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม
 2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจ ไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน
- ออสแคม (จันทร์ตรา วัฒนานุกุลพงษ์. 2548 : 14 ; อ้างอิงจาก Oskamp. 1977) ได้สรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นไว้ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological Factors) คือ ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา ความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ในส่วนของปัจจัยทางด้านร่างกาย เช่น อายุ มีผลต่อความคิดเห็น เช่นกัน

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองหรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความพึงใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์นั้นแตกต่างกัน

3. อิทธิพลของครอบครัวผู้ปกครอง (Parental Influence) คือ เมื่อเป็นตอนเด็ก ผู้ปกครองจำเป็นที่จะต้องอยู่ใกล้ชิด และให้การอบรมสั่งสอน ในด้านความคิดแก่เด็กให้ได้มากที่สุด ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มก้อนทางสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน การอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหรือหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน (Mass Media) คือ ปัจจุบันสื่อต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์เรา ดังนั้น สื่อต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือแม้แต่อินเทอร์เน็ต จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกแตกต่างกันไปตามข้อมูลที่ได้รับจากสื่อประเภทต่างๆ

ความสำคัญของความคิดเห็น

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2537 : 29) โครงการพัฒนาใดๆ จะสำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงได้นั้น ควรจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจะก่อให้เกิดผลดี คือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องหรือตอบสนองกับความต้องการของประชากรในท้องถิ่น ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการเข้ามามีส่วนร่วมทำให้ไม่เกิดการต่อต้าน ถ้าสาธารณชนมีส่วนหรือมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นในโครงการพัฒนาใดๆ ก็จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกสำนึกในการเป็นเจ้าของ เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือรักษาไว้

เฟลมแมน (ชิตารัตน์ ปลื้มจิตต์. 2551 : 8 ; อ้างอิงจาก Feldman. 1971) การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานรวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามความพอใจของผูรวมงาน

แนวคิดการประเมินโครงการทั่วไป

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2552) ได้อธิบายแนวคิดในการประเมินผลโครงการไว้ว่า การประเมินโครงการโดยทั่วไปมักจะมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การแสวงหาแนวทางตัดสินใจต่อการดำเนินงานโครงการหรือจะดำเนินโครงการว่าควรจะดำเนินการหรือไม่ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

และศึกษาวาระหว่างดำเนินการมีปัญหอะไรที่ควรปรับปรุงแก้ไข หรือเมื่อสิ้นสุดโครงการแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับการโครงการใดเรียนรู้อะไรบ้าง เกิดผลกระทบตผู้เกี่ยวข้องหรือสิ่งแวดล้อมอย่างไร ทั้งนี้การประเมินโครงการจำเป็นต้องมีขั้นตอนและวิธีการที่ค่อนข้างเป็นวิทยาศาสตร์อาศัย เกณฑ์การตัดสินทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ กลุ่มเป้าหมาย ช่วงเวลา สถานที่ และบริบทที่เกี่ยวข้อง มิใช่เป็นการตัดสินกันที่ใจ (Subjective) แต่ควรเป็นการตัดสินตามเกณฑ์ที่สามารถวัดได้ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (Objective) ข้างต้น แนวคิดการประเมินโครงการ ออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

1. ประเภทการประเมินโครงการ
2. รูปแบบการประเมินโครงการ
3. มาตรฐานการประเมินโครงการ

1. ประเภทการประเมินโครงการ

การแบ่งประเภทการประเมินโครงการคงมิใช่เป็นการกำหนดเกณฑ์เด็ดขาด แต่จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์หลายชนิดมาจำแนกประเภท เช่น ใช้เวลา วัตถุประสงค์ วิธีการ และรูปแบบ การประเมินมาบอกถึงประเภทของการประเมิน ในที่นี้อาจจำแนกการประเมินโครงการ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.1 การประเมินโครงการก่อนดำเนินการ (Preliminary Evaluation) เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ก่อนที่เริ่มดำเนินโครงการใดๆ โดยอาจทำการศึกษา ถึงประสิทธิภาพของปัจจัยป้อน ความเหมาะสมของกระบวนการที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการ ปัญหา อุปสรรค ความเสี่ยงของโครงการ ตลอดจนผลลัพธ์ หรือประสิทธิผลที่คาดว่าจะได้รับ ในขณะเดียวกัน อาจจะศึกษาผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในด้านต่างๆ เช่น

- 1.1.1 การประเมินผลกระทบด้านสังคม
- 1.1.2 การประเมินผลกระทบด้านนิเวศ
- 1.1.3 การประเมินผลกระทบด้านการเมือง
- 1.1.4 การประเมินผลกระทบด้านเทคโนโลยี
- 1.1.5 การประเมินผลกระทบด้านประชากร
- 1.1.6 การประเมินผลกระทบด้านนโยบาย
- 1.1.7 การประเมินผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ

การประเมินโครงการก่อนดำเนินการนี้มีประโยชน์สำหรับนักลงทุน เพื่อศึกษาดูก่อนว่าก่อนลงมือโครงการใดๆนั้น จะเกิดความคุ้มค่าแก่การลงทุน (Cost Effectiveness) หรือจะเกิดผลกระทบตอระบบสิ่งแวดล้อมทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ประชากร เทคโนโลยี และระดับนโยบายหรือไม่ หากได้ทำการศึกษารอบคอบแล้ว อาจจะได้ผลคาดการณ์ล่วงหน้าว่า

จะใดเกิดประโยชน์หรือโทษอย่างไร ปัญหา อุปสรรค เป็นอย่างไร เพื่อผู้เป็นเจ้าของโครงการจะได้ตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะเลือกโครงการหรือปรับปรุงองค์ประกอบ และกระบวนการบริหารจัดการโครงการเพียงใด เพื่อให้เกิดผลดี

1.2 การประเมินผลระหว่างดำเนินโครงการ อาจจะจำแนกเป็นในช่วงเวลาดำเนินโครงการ (Inception Study) และระหว่างดำเนินโครงการที่ผ่านพ้นช่วงแรกไปแล้ว (Formative Evaluation) ผลที่ได้จากการประเมินดังกล่าวนี้ จะช่วยปรับปรุงทั้งปัจจัยป้อน กระบวนการบริหารจัดการ และแม้แต่วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการให้เป็นไปตามความเหมาะสม ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีชื่อเรียกการประเมินแบบนี้อีก เช่น การประเมินความก้าวหน้า (Progress Evaluation) และการประเมินการดำเนินการ (Implementation Evaluation) เป็นต้น ในการดำเนินโครงการด้านการท่องเที่ยวและการศึกษาอาจใช้วิธีการประเมิน ระหว่างดำเนินโครงการ เพื่อทบทวนแผนและปรับแผนของโครงการปรับตารางการดำเนินงานด้านต่างๆ ทั้งการประชาสัมพันธ์ การตลาด การส่งเสริมการขาย และปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงของโครงการ เป็นต้น

1.3 การประเมินผลรวมสรุป (Summative Evaluation) มักใช้หลังสิ้นสุดโครงการใหม่ เพื่อค้นหาประสิทธิผลของการดำเนินโครงการว่า บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร หรือทบทวนกระบวนการบริหารจัดการว่า ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวประการใด

การประเมินผลประเภทรวมสรุปนี้ อาจมองในมิติของโครงการระยะยาว ออกเป็นช่วงโครงการ (Phase) ซึ่งการประเมินลักษณะนี้ก็มองได้เป็น 2 ประเภท คือ เป็นทั้งการประเมินรวมสรุปของแต่ละช่วงโครงการ (Summative Evaluation of Each Phase) หรืออาจจะมองการประเมินของแต่ละช่วงโครงการเป็นการประเมินระหว่างดำเนินการ (Formative) ของโครงการระยะยาวทั้งหมดก็ได้ ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้เอาหรือเจ้าของโครงการ

1.4 การประเมินผลกระทบของโครงการเป็นการตรวจสอบผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในแต่ละโครงการ และภาพรวมของผลกระทบทั้งหลาย ๆ ชนิด เช่น ผลกระทบด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ระบบนิเวศ หรือสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี ประชากร และด้านนโยบาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมินผลกระทบนั้นว่า ต้องการเน้นด้านใดเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้รับผิดชอบโครงการจำเป็นต้องศึกษาดูว่า ในเชิงนิติศาสตร์แล้วจะต้องมีการประเมินผลกระทบด้านใดบ้าง

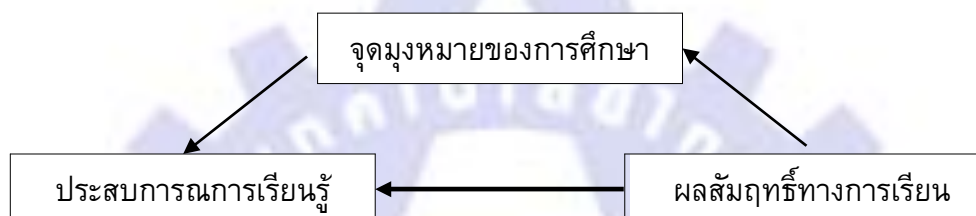
นอกจากนี้ หากคำนึงถึงการใช้เวลามาเป็นเกณฑ์การประเมินรวมกับการจำแนกการประเมินแล้ว การประเมินผลกระทบของโครงการอาจจะพิจารณาได้เป็น 2 นัย คือ การประเมินผลกระทบในกรอบของรูปแบบของการศึกษาความเป็นไปได้เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ และการประเมินผลกระทบในบริบทของช่วงระยะสิ้นสุดโครงการไปแล้ว แต่นักประเมินผลบางท่าน อาจโต้แย้งได้ว่าสามารถทำการประเมินผลกระทบของโครงการได้

ทุกระยะ ไม่ว่าจะเป็นก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการ สิ้นสุดโครงการ หรือมองภาพรวมของโครงการทั้งหมด

2. รูปแบบการประเมินโครงการ

รูปแบบหรือแบบจำลองการประเมินโครงการมีหลายแบบ เช่น CIPP Model ของ Stufflebeam แบบจำลองของ Tyler Taba Stake Provus และแบบผสมผสานกัน

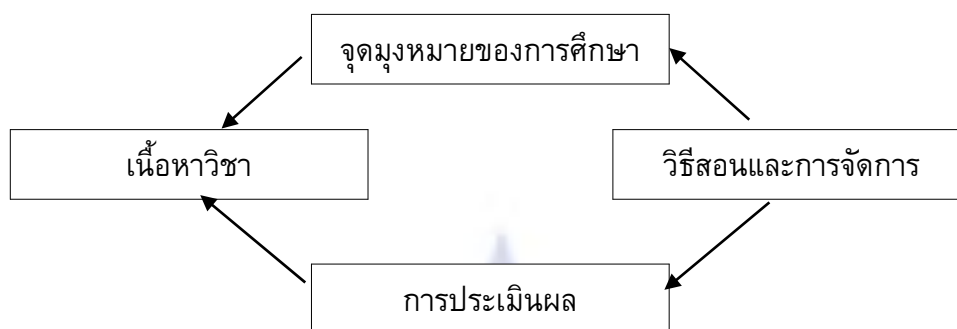
2.1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler. 1959 : 110-125) ไทเลอร์เป็นผู้อาวุโสในการประเมินมาตั้งแต่ ค.ศ. 1930 โดยให้องค์ประกอบในการจัดการศึกษาไว้ 3 อย่าง คือ จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ใดตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ ดังนี้

รูปที่ 1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

ที่มา : Tyler. (1959). **Basic Principles of Curriculum and Instruction.** p.110-125.

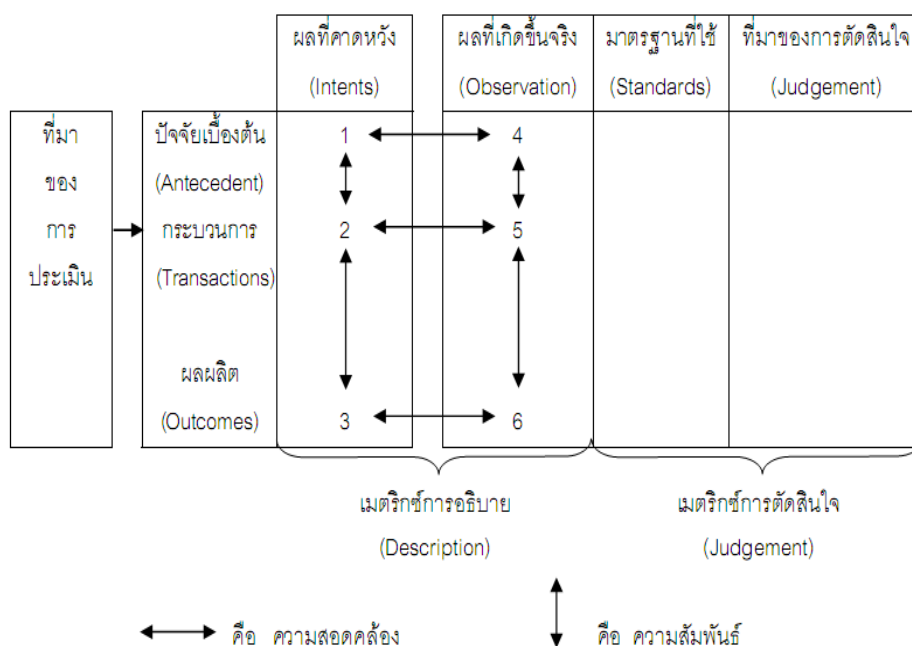
2.2 รูปแบบการประเมินของทาบ (Taba. 1962 : 125) ได้เสนอรูปแบบพัฒนาหลักสูตรโดยให้ชื่อว่า A Conceptual Framework for Curriculum Design ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับของไทเลอร์มาก แต่เพิ่มการประเมินทางด้านเนื้อหาวิชาเข้าไปด้วย ดังนี้

รูปที่ 2 รูปแบบการประเมินของทาบ

ที่มา : Taba. (1962). **Theory and Practice. Curriculum Development.** p.110-125.

2.3 รูปแบบการประเมินของสเทค (Stake. 1972 : 523-540) เป็นโมเดลที่เน้นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับสิ่งที่คาดหวัง โดยนำไปเทียบกับมาตรฐานเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ดังนี้

รูปที่ 3 รูปแบบการประเมินของสเทค

ที่มา : Stake. (1972). **A Countenance Model.** p.523-540.

สเตคไดเสนอวิธีการประเมินในรูปของเมตริกซ์ (Matrix) สองประเภท คือ เมตริกซ์การอธิบาย และเมตริกซ์การตัดสินใจ ดังรายละเอียดดังนี้

หมายเลข 1 หมายถึง ภาวะการณ์ที่คาดหวังว่าจะต้องมีอยู่ก่อนที่มีการเรียนการสอนเกิดขึ้น โดยถือว่าเป็นภาวะการณ์ที่เอื้ออำนวยให้เกิดผล ดังที่คาดหวังไว้

หมายเลข 2 หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามที่คาดหวังว่าจะเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ

หมายเลข 3 หมายถึง ผลผลิตที่คาดหวังจะได้รับหลังจากการดำเนินงาน

หมายเลข 4 หมายถึง ปัจจัยที่มีอยู่จริงก่อนที่จะเริ่มโครงการ

หมายเลข 5 หมายถึง กระบวนการดำเนินงานตามที่สังเกตได้จริงจากโครงการ

หมายเลข 6 หมายถึง ผลผลิตที่แท้จริง ๆ หลังจากโครงการได้จบลง

ตั้งแต่หมายเลข 1 ถึง 6 ผู้ประเมินต้องพิจารณาข้อมูลใน 2 แนว คือ ในแนวตั้ง ได้แก่ หมายเลข 1-2-3 และ 4-5-6 ควรมีความสัมพันธ์กัน เพื่อดูว่าปัจจัยเบื้องต้นเอื้ออำนวยต่อกระบวนการหรือไม่ และทำให้เกิดผลผลิตอย่างสัมพันธ์กันหรือไม่ และในแนวนอน ได้แก่ หมายเลข 1-4 2-5 และ 3-6 ต้องมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้ เพื่อการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ไดจากการปฏิบัติจริงในแต่ละส่วนตามแนวนอนนั้น มีความสอดคล้องกับที่คาดหวังไว้หรือไม่ประการใด และต้องมีการปรับปรุงในส่วนใดบ้าง

ในเมตริกซ์การตัดสินใจ จำเป็นต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานเพื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากเมตริกซ์การอธิบายเกณฑ์มาตรฐานนี้อาจมีอยู่ก่อนแล้วหรือสร้างขึ้นโดยคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบโครงการก็ได้ สำหรับที่มาของการตัดสินใจควรให้ผู้ประเมินมีบทบาทด้วย คือ ต้องสรุปออกมาให้ได้ว่า โครงการมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดหรือต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่จุดใดหรือมีปัจจัยอะไรเป็นตัวเกื้อหนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อโครงการ

2.4 รูปแบบการประเมินของแสมมอนด์ (Worthen. 1973 : 157-170 ; อ้างอิงจาก Hammond. 1967) แสมมอนด์ ไดเสนอโครงสร้างรูปแบบการประเมินในลักษณะ 3 มิติ คือ

มิติที่ 1 ด้านการสอน ได้แก่ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการศึกษา เช่น การจัดระบบชั้นเรียน การจัดตารางสอน เนื้อหาวิชา วิธีสอน สิ่งอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นต้น

มิติที่ 2 ด้านสถาบัน ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัว ชุมชน เป็นต้น

มิติที่ 3 ด้านพฤติกรรม ได้แก่ ความรู้ความคิด (Cognitive) ความรู้สึกหรือทัศนคติ (Affective) และทักษะ (Psychomotor)

ผู้ประเมินควรจะต้องมองที่เดียวทั้ง 3 มิติ มิใช่มองทีละมิติ เช่น ถ้าใช้วิธีสอน (มิติที่ 1) และทำให้นักเรียน (มิติที่ 2) เกิดความรู้หรือทักษะ (มิติที่ 3) ตามที่ต้องการหรือไม่ ดังนั้นข้อมูลในมิติที่ 1 และ 2 จึงเป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเชิงอธิบายเกี่ยวข้องกับปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และสภาพทางสังคม ส่วนมิติที่ 3 เป็นจุดมุ่งหมายของโครงการในการประเมินจึงต้องประเมินทั้ง 3 มิติเสมอ

2.5 รูปแบบการประเมินของพรวิธ (Worthen. 1973 : 170-186 ; อ้างอิงจาก Provus. 1971) พรวิธได้เสนอรูปแบบการประเมินที่ใช้ชื่อว่า การวิเคราะห์ความไม่สอดคล้อง (The Discrepancy Evaluation) คือ วิเคราะห์ความไม่สอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับการปฏิบัติจริงในโครงการขั้นตอนต่างๆในโครงการที่จะนำมาวิเคราะห์ พรวิธแนะนำว่า ควรจะทำการวิเคราะห์ใน 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดโครงการ (Program Definition) เป็นการพิจารณาคุณภาพของสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของโครงการ สิ่งที่จะพิจารณาในขั้นนี้มี 3 ประการ คือ 1) วัตถุประสงค์ของโครงการ 2) คุณลักษณะของครู นักเรียน วัสดุ อุปกรณ์ ฯลฯ 3) กิจกรรมของนักเรียนและครูที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

ขั้นที่ 2 ประเมินการเอาโครงการลงในพื้นที่ (Program Installation) เป็นการประเมินกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการดำเนินโครงการว่า เหมาะสมกับมาตรฐานที่ตั้งไว้เพียงใด การประเมินในขั้นนี้ทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังในขั้นตอนที่ 1 กับสิ่งที่เป็จริง

ขั้นที่ 3 การประเมินกระบวนการในโครงการ (Program Process) เป็นการประเมินขั้นตอน วิธีการ ในการดำเนินงานตามโครงการ การประเมินในขั้นนี้มุ่งหาคำตอบว่า โครงการได้บรรลุวัตถุประสงค์ย่อยที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์สุดท้ายเพียงใด ทั้งนี้ เพื่อการนำไปปรับปรุงการดำเนินต่อไป

ขั้นที่ 4 การประเมินผลผลิตของโครงการ (Program Product) เป็นการประเมินผลขั้นสุดท้ายที่เกิดจากโครงการ เป็นการประเมินที่มุ่งหาคำตอบที่ว่า โครงการได้บรรลุวัตถุประสงค์ขั้นสุดท้ายหรือไม่

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย (Cost-Benefit Analysis) เป็นการวิเคราะห์ว่าโครงการดังกล่าวได้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนมากน้อยเพียงใด ซึ่งการประเมินข้อนี้อาจจะ มีหรือไม่มีก็ได้

ทั้ง 5 ขั้นตอนของการประเมินจะมีการเปรียบเทียบระหว่างมาตรฐานกับการปฏิบัติจริงว่าสอดคล้องหรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องหรือมีความแตกต่างมาก ก็จะนำไปสู่การตัดสินใจ ต่อไปนี้

1. ดำเนินการต่อไป
2. ดำเนินการขั้นเดิมซ้ำ จนกว่าจะไต่ตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. ดำเนินการเริ่มต้นในขั้นที่ 1 ใหม่
4. สิ้นสุดโครงการ

2.6 รูปแบบการประเมินแบบซิปปี (CIPP Model) เป็นการประเมินภาพรวม ของโครงการ ตั้งแต่กรอบของรูปแบบ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต (Context, Input, Process and Product) โดยจะใช้วิธีการสร้างเกณฑ์และประสิทธิภาพของโครงการ ทั้งภาพรวมหรือรายปัจจัยเป็นสำคัญ ซึ่งพออธิบายได้ดังนี้

2.6.1 การประเมินด้านกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation) เป็นการศึกษารายปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาเป้าหมายของโครงการ ได้แก่ กรอบของรูปแบบ นโยบาย วิสัยทัศน์ ปัญหา แหล่งทุน สภาพความผันผวนทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนแนวโน้มการก่อตัวของปัญหาที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินโครงการ เป็นต้น

2.6.2 การประเมินปัจจัยป้อน (Input Evaluation) เพื่อค้นหาประสิทธิภาพขององค์ประกอบที่นำมาเป็นปัจจัยป้อน ซึ่งในด้านการทองเที่ยวอาจจะจำแนกเป็นบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ อุปกรณ์ ทรัพยากร ศักยภาพการบริหารงาน ซึ่งแต่ละปัจจัยก็ยังมีจำแนกย่อยออกไปอีก เช่น บุคคล อาจพิจารณาเป็น เพศ อายุ มีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ความพึงพอใจ ความคาดหวัง ทักษะคติ ศักยภาพ ความสามารถ ประสบการณ์ ความรู้ คุณวุฒิทางการศึกษา ถิ่นที่อยู่ และลักษณะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

2.6.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการศึกษาต่อการประเมินกรอบของรูปแบบ และปัจจัยป้อนว่า กระบวนการเป็นไปตามแผนที่วางไว้ เป็นการศึกษา ค้นหาข้อบกพร่อง จุดอ่อน หรือจุดแข็งของกระบวนการบริหารจัดการโครงการที่จะนำโครงการ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2.6.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการตรวจสอบประสิทธิผลของโครงการ โดยเฉพาะความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับผลลัพธ์ที่ได้แล้วนำเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไปตัดสิน เกณฑ์มาตรฐานนั้น อาจจะกำหนดขึ้นเองหรืออาศัยเกณฑ์ที่บุคคลหรือหน่วยงานอื่นกำหนดไว้ก็ได้ ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนจะกล่าวในตอนต่อไป

3. มาตรฐานการประเมินโครงการ

มาตรฐานการประเมินแผนงานโครงการและวัสดุครุภัณฑ์ของ The Joint Committee on Standards for Educational Evaluation (1980) แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดไว้อย่างน้อย 5 ประเด็นใหญ่ และแต่ละประเด็นยังมีประเด็นย่อยและตัวชี้วัดระบุไว้อีก พอสรุปได้ดังนี้

3.1 มาตรฐานการใช้ประโยชน์ทั่วไป (Utility Standards) ที่รวมถึงการจำแนกกลุ่มเป้าหมาย การให้ความเชื่อถือแก่ผู้ประเมิน การเลือก และกำหนดกรอบ ข้อมูลการประเมิน การแปลความด้วยคุณค่า ความชัดเจนของรายงาน การเผยแพร่ผลการประเมิน การช่วงเวลาการประเมินและผลกระทบของการประเมิน โดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดจากการประเมินโครงการ เป็นต้น

3.2 มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) ด้วยกระบวนการในเชิงปฏิบัติคุณค่าและความน่าเชื่อถือเชิงการเมือง และการคุ้มค่าในการดำเนินงาน (Cost Effectiveness)

3.3 มาตรฐานความถูกต้อง ทั้งพหุนัย ความเป็นเหตุเป็นผล (Propriety Standards) ได้แก่ การยอมรับผลการประเมินอย่างเป็นทางการ การพิจารณาประเด็นความขัดแย้งเกี่ยวกับผลประโยชน์ การปิดการประเมินอย่างสมบูรณ์และตรงไปตรงมา สิทธิของการรับรู้ของสาธารณชน ประเด็นสิทธิมนุษยชน การรายงานที่เที่ยงตรง และความรับผิดชอบทางการเงิน

3.3.1 มาตรฐานความเที่ยงตรง (Accuracy Standards) จำแนกเป็นการมีอำนาจจำแนกวัตถุประสงค์การประเมิน การวิเคราะห์กรอบของรูปแบบของโครงการ การวิเคราะห์กรอบของรูปแบบของโครงการ ความสามารถในการอธิบายขั้นตอน และกระบวนการบริหารจัดการของโครงการ การชี้แจงถึงแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ การวัดผลที่ชัดเจน น่าเชื่อถือ การควบคุมระบบข้อมูลได้ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ การสรุปผลอย่างมีเหตุมีผล และการรายงานผลการประเมินที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ การประเมิน

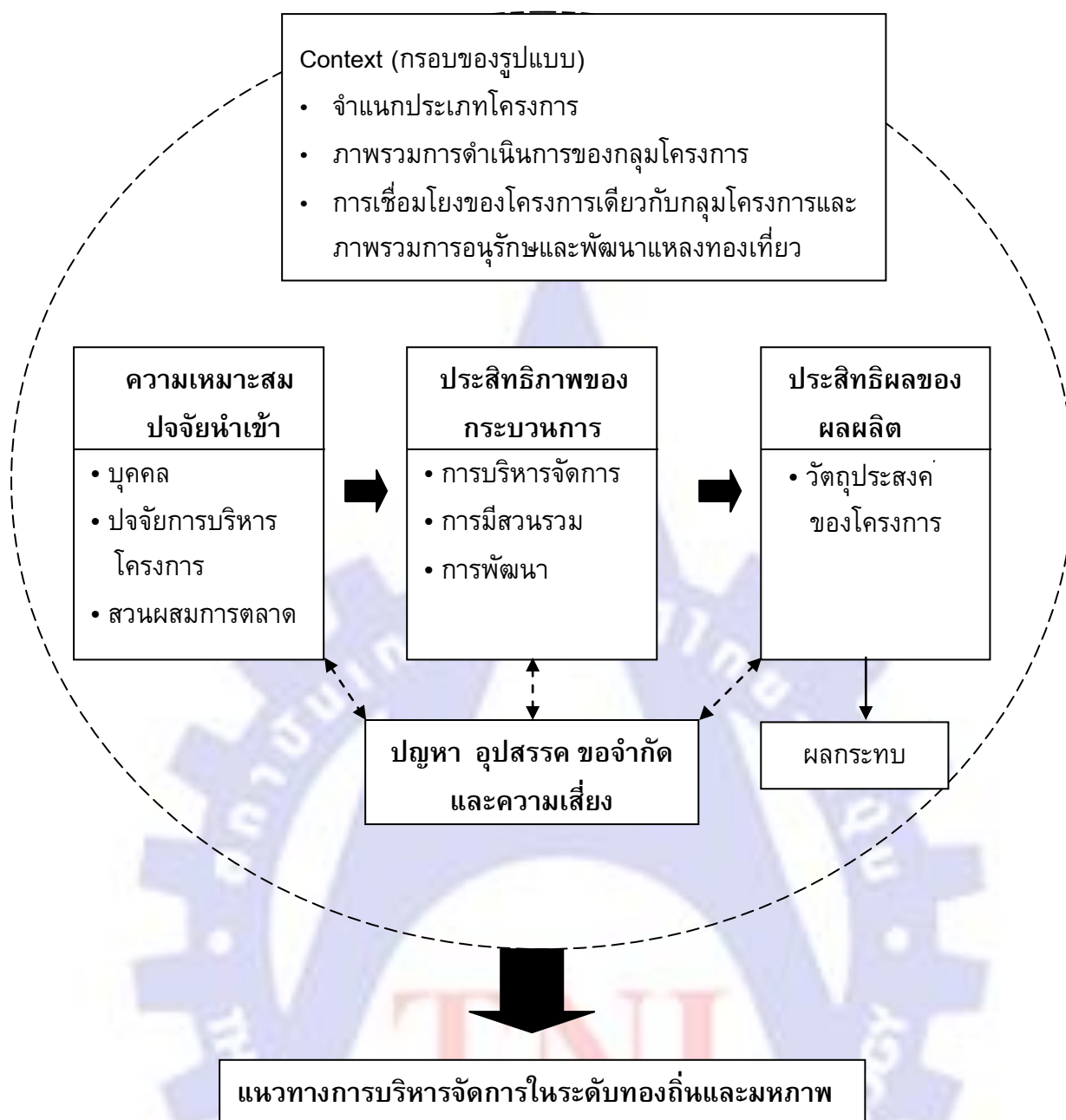
อย่างไรก็ตาม มิได้หมายความว่าความจำเป็นนำเอามาตรฐานการประเมินของต่างประเทศมาใช้ในการประเมินโครงการการทองเที่ยวของประเทศไทย แต่อาจจำเป็นต้องสร้างเกณฑ์การประเมิน และมาตรฐานการประเมินที่ประยุกต์ให้เหมาะสม ภายใต้บริบทของสังคมไทย และหัวเรื่องที่ตนเองจะทำ และที่สำคัญ ต้องยึดมั่นกับความคงเส้นคงวา ความเที่ยงตรง ความมีเหตุมีผล การตรวจสอบได้ โปร่งใส ความสร้างสรรค์ และความยุติธรรม

4. กรอบแนวคิดในการประเมิน

กรอบแนวคิดเป็นเสมือนช่องทางให้นักประเมินผลใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการประเมินผลโครงการ แผนงาน หรือกิจกรรม หรือแม้แต่ประเมินนโยบาย โดยพิจารณาจุดเน้น และตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชื่อมโยงต่อกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งกรอบแนวคิดในการประเมินอาจปรับเปลี่ยนได้ตามบริบทและวัตถุประสงค์ที่จะประเมิน

ตัวอย่างหนึ่ง ของการประเมินโครงการ ประเมินผลการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2537-2544) ที่ผู้ประเมินอาจจะประยุกต์รูปแบบการประเมินของ CIPP Model มาใช้เป็นกรอบแนวคิด ตามรูปที่ 4 ดังนี้

รูปที่ 4 กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ ประเมินผลการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2537-2544)

ที่มา : อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2552). เอกสารประกอบการสอนระดับบัณฑิตศึกษา เรื่องแนวคิดการประเมินโครงการ. หน้า 10.

รูปแบบการประเมินผลโครงการ CIPP Model

สมพิศ สุขแสน (2545) ได้อธิบายรูปแบบการประเมินผลโครงการไว้ว่า ในการดำเนินงานตามโครงการหรือการบริหารโครงการไม่ว่าจะเป็นโครงการของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ เอกชนก็ตาม จะต้องมีการวางแผนโครงการโดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้เพื่อ คาดหวังผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลัง เมื่อวางแผนโครงการและมีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ ของโครงการ ตลอดจนการออกแบบโครงการเป็นอย่างดีแล้ว ผู้ที่มีอำนาจก็จะทำการคัดเลือก โครงการและอนุมัติโครงการต่อไป ต่อจากนั้น ก็จะมีองค์การนำโครงการไปปฏิบัติ หรือที่เรา เรียกว่า การบริหารโครงการ (Project Management) บุคคลทั่วไปมักจะคุ้นเคยกับคำกล่าวที่ว่า ถ้าการวางแผนโครงการดีก็เท่ากับงานสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง แต่ในความเป็นจริงแล้ว การวางแผนโครงการที่ดีจะช่วยเพิ่มโอกาสสำหรับความสำเร็จเท่านั้น แต่ก็มีใช่เป็น หลักประกันความสำเร็จของนโยบาย แผนงาน โครงการสาธารณะทั้งหมด ทั้งนี้เพราะ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย แผนงาน โครงการต่างๆ จะต้องผ่านกระบวนการ ต่างๆ อีกมาก โดยเฉพาะกระบวนการบริหารโครงการและการประเมินผลโครงการ ถ้าจะกล่าว ให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ การวางแผน (Planning) เป็นเรื่องของการคิด การดำเนินการหรือการบริหาร (Implementation / Operation) เป็นเรื่องของการทำส่วนการประเมินผล (Evaluation) คือ การเทียบ ระหว่างการคิดกับการกระทำนั่นเอง การประเมินผลจึงเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะทำให้ทราบว่า การปฏิบัติงานตามโครงการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด มีการเบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่คิด ไว้หรือไม่ ถ้าเบี่ยงเบนจะได้หาวิธีปรับปรุงแก้ไขความคาดหวังกับการปฏิบัติจริงนั้นเป็นไปใน ทิศทางเดียวกันให้ได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันการบริหารการพัฒนาประเทศมิได้ประเมินเฉพาะ ผลสำเร็จของโครงการจากผลผลิต (Output) ที่ได้จากการดำเนินโครงการเท่านั้น แต่ความสำเร็จ ของโครงการจะต้องพิจารณาทั้งผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ด้วย ซึ่งเราเรียกว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management) ดังนั้น การที่ จะทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการต่างๆได้นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยกระบวนการติดตามและ ประเมินผลที่เป็นระบบ

ความหมายของการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่านโยบาย แผนงาน โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด โดยมี มาตรฐานและเครื่องมือในการวัดที่แม่นยำและเชื่อถือได้ การประเมินผลจึงคล้ายกับการหาใคร่ สักคนหนึ่งเอากระจกมาส่องให้เราเห็นหน้าตาตัวเองว่า สวยงามดีแล้วหรือยัง มีข้อบกพร่อง อะไรบ้าง จะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง

จุดมุ่งหมายของการประเมินผลโครงการ

สมพิศ สุขแสน (2545) กล่าวว่า การบริหารแนวใหม่หรือการบริหารในระบบเปิด (Open System) นั้น ถือว่าการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากซึ่งจุดมุ่งหมายของการประเมินผลโครงการมีดังนี้

1. เพื่อสนับสนุน หรือยกเลิก การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจว่าควระยกเลิกโครงการหรือสนับสนุนให้มีการขยายผลต่อไป โดยเฉพาะการมีโครงการใหม่ๆ ยังมีได้จัดทำในรูปของโครงการทดลอง (Experimental) ซึ่งมีโอกาสจะผิดพลาดหรือล้มเหลวได้ง่าย ความล้มเหลวของโครงการจึงมิใช่ความล้มเหลวของผู้บริหารเสมอไป ดังนั้น ถ้าเราประเมินผลแล้วโครงการสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ ก็ควรดำเนินการต่อไป แต่ถ้าประเมินผลแล้วโครงการนั้นมีปัญหา หรือมีผลกระทบเชิงลบมากกว่า เราก็ควรยกเลิกไป

2. เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามโครงการว่าเป็นไปตามที่กำหนด วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพียงใด

3. เพื่อปรับปรุงงาน ถ้าเรานำโครงการไปปฏิบัติแล้ว พบว่า บางโครงการไม่ได้เสียทั้งหมด แต่ก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ เราควรนำโครงการนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยพิจารณาว่าโครงการนั้นบกพร่องในเรื่องใด เช่น ขาดความร่วมมือของประชาชน ขัดต่อค่านิยมของประชาชน ขาดการประชาสัมพันธ์ หรือสมรรถนะขององค์การที่รับผิดชอบต่ำ เมื่อเราทราบผลของการประเมินผล เราก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงประเด็น

4. เพื่อศึกษาทางเลือก (Alternative) โดยปกติในการนำโครงการไปปฏิบัตินั้น ผู้บริหารโครงการจะพยายามแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด จากทางเลือกอย่างน้อย 2 ทางเลือก ดังนั้น การประเมินผลจะเป็นการเปรียบเทียบทางเลือก ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกทางเลือกใดปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงให้น้อยลง

5. เพื่อขยายผลในการนำโครงการไปปฏิบัติ ถ้าเราไม่มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เราอาจจะไม่ทราบถึงความสำเร็จของโครงการ แต่ถ้าเราประเมินผลโครงการเป็นระยะ สม่าเสมอ ผลปรากฏว่า โครงการนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ เราก็ควรจะขยายผลโครงการนั้นต่อไป แต่การขยายผลนั้นมิได้หมายความว่าขยายไปได้ทุกพื้นที่ การขยายผลต้องคำนึงถึงมิติของประชากร เวลา สถานที่ สถานการณ์ต่างๆ เช่น โครงการปลูกพืชเมืองหนาวจะประสบความสำเร็จในพื้นที่ภาคเหนือ แต่ถ้าขยายผลไปยังภูมิภาคอื่นอาจจะไม่ได้ผลดีเสมอไป เพราะต้องคำนึงถึงลักษณะ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เชื้อชาติ ค่านิยม ฯลฯ ดังนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ สิ่งที่น่าไปในพื้นที่หนึ่งอาจได้ผลดี แต่นำไปขยายผลในพื้นที่หนึ่งอาจไม่ได้ผล หรือสิ่งที่เคยทำได้ผลดีในช่วงเวลาหนึ่ง อาจจะไม่ได้อีกในช่วงเวลาหนึ่ง

รูปแบบการประเมินผลแบบ CIPP

คำว่า รูปแบบหรือแบบจำลอง ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Model ซึ่งหมายถึง วิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผัง ฯลฯ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ (สมพิศ สุขแสน. 2545 : 3) ในการประเมินผลโครงการมีแนวคิดและโมเดลหลายอย่าง แต่ในที่นี้ขอเสนอแนวคิดและโมเดลการประเมินแบบชิปปี้ หรือ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม เพราะเป็นโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม เน้นการแบ่งแยกบทบาทของการทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือ ฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน

ประเด็นการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam. 1971) ได้กำหนดประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ประเภทตามอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกของ CIPP Model ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการโครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ เช่น โครงการอาหารเสริมแก่เด็กวัยก่อนเรียน เราจะต้องวัดส่วนสูง และชั่งน้ำหนัก ตลอดจน ดู หิด เหา กลากเกลื้อน ของเด็กก่อน

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา ฯลฯ รวมทั้งเทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบ กิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการโดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้จะประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) ของนโยบาย แผนงาน โครงการซึ่งมักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจาสิ้นสุดโครงการแล้ว

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาใน

ประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการแต่การประเมินผลแบบนี้มิได้ให้ความสนใจต่อเรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของนโยบาย แผนงาน โครงการ เท่าที่ควรนอกจากนี้ สัตว์เฟลปป์มได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมินดังนี้

4.1 การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

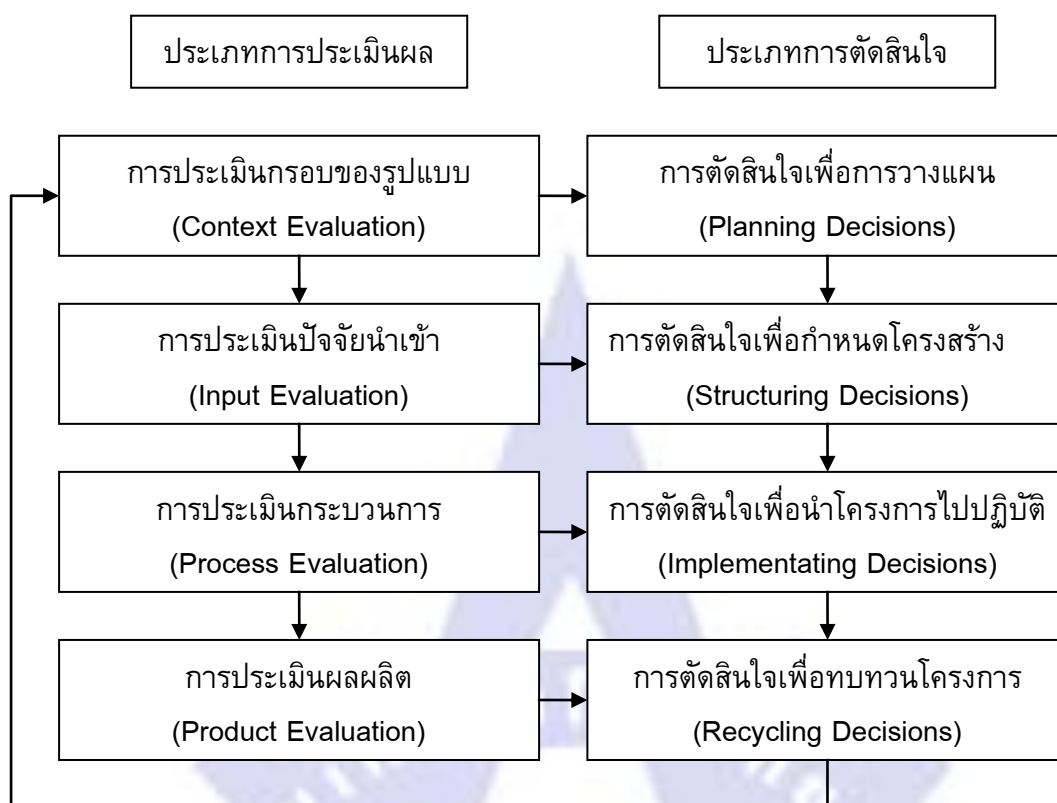
4.2 การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ

4.3 การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการเพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4.4 การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

จากข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP ทั้ง 4 ประการและประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ ดังนี้

รูปที่ 5 ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจและประเภทของการประเมินแบบ CIPP

ที่มา : สมพิศ สุขแสน. (2545). เทคนิคการวางแผนและการประเมินผล แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่. (เอกสารประกอบการบรรยาย) หน้า 5.

เกณฑ์และตัวชี้วัดความสำเร็จ

การประเมินผลโครงการนั้นต้องมีเกณฑ์และตัวชี้วัด (Indicator) ระดับความสำเร็จของโครงการให้ทราบ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลโครงการ (สมพิศ สุขแสน. 2545 : 5) มีดังนี้

1. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีตัวชี้วัด เช่น สัดส่วนของผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย ผลิตภาพต่อหน่วยเวลา ผลิตภาพต่อกำลังคน ระยะเวลาในการให้บริการผู้ป่วย
2. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับการบรรลุเป้าหมาย ระดับการบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความเสี่ยงของโครงการ
3. เกณฑ์ความพอเพียง (Adequacy) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับความพอเพียงของทรัพยากร
4. เกณฑ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับความพึงพอใจ

5. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity) มีตัวชี้วัด เช่น การให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาส ความเป็นธรรมระหว่างเพศ ระหว่างกลุ่มอาชีพ ฯลฯ

6. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress) มีตัวชี้วัด เช่น ผลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย รวมกิจกรรมที่ทำแล้วเสร็จ ทรัพยากร และเวลาที่ใช้ไป

7. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability) ตัวชี้วัด เช่น ความอยู่รอดของโครงการด้าน เศรษฐกิจสมรรถนะด้านสถาบัน ความเป็นไปได้ในด้านการขยายผลของโครงการ

8. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities) มีตัวชี้วัด เช่น ผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อม ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น

สำหรับตัวชี้วัด (Indicators) ความสำเร็จของโครงการนั้น หมายถึง ข้อความที่แสดงหรือ ระบุประเด็นที่ต้องการจะวัดหรือประเมิน หรือตัวแปรที่ต้องการจะศึกษา โดยจะมีการระบุ ลักษณะที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม ทั้งส่วนที่มีลักษณะเชิงปริมาณ และส่วนที่แสดงลักษณะ เชิงคุณภาพ

หลักการสร้างตัวชี้วัดที่ดี

การสร้างตัวชี้วัดที่ดีจำเป็นต้องมีหลักการที่ใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินการดังนี้

1. เลือกใช้หรือสร้างตัวชี้วัดที่เป็นตัวแทนที่สำคัญเท่านั้น
2. คำอธิบาย หรือการกำหนดตัวชี้วัดควรเป็นวลีที่มีความชัดเจน
3. ตัวชี้วัดอาจจะกำหนดได้ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพก็ได้
4. ควรนำจุดประสงค์ของโครงการ หรือประเด็นการประเมินมากำหนดตัวชี้วัด
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดควรรวบรวมข้อมูลทั้งจากแหล่งปฐมภูมิ

และทุติยภูมิ

ตัวอย่างการจำแนกประเภทของตัวชี้วัดตามลักษณะของสิ่งที่รับการประเมิน

ตัวชี้วัดด้านกรอบของรูปแบบ (Context) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ เช่น

1. สภาวะแวดล้อมของก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต)
2. ความจำเป็นหรือความต้องการขณะนั้น รวมถึงอนาคต
3. ความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ เช่น

1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. ความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา กฎระเบียบ
3. ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหา สาเหตุของปัญหา และกิจกรรม

ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ เช่น

1. การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการ
2. ความยอมรับของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

4. ภาวะผู้นำในโครงการ

ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Product) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ เช่น

1. อัตราการมีงานทำของประชาชนที่ยากจน
2. รายได้ของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ
3. ความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ

ตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ (Outcomes) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ เช่น

1. คุณภาพชีวิตของตนเอง และครอบครัวตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. การไม่อพยพย้ายถิ่น
3. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ตัวชี้วัดด้านผลกระทบ (Impact) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่างๆ เช่น

1. ผลกระทบทางบวก หรือเป็นผลที่คาดหวังจากการมีโครงการ
2. ผลกระทบทางลบ หรือเป็นผลที่ไม่คาดหวังจากโครงการ

เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวนี้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการได้ดี ซึ่งจะครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม ด้านบริหารจัดการ ด้านทรัพยากร และด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถวัดถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการพัฒนาต่างๆ ของรัฐได้ ซึ่งในทางปฏิบัติมักประเมินผล จะต้องนำเกณฑ์ และตัวชี้วัดดังกล่าวมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะ และบริบทของโครงการด้วย

สถาบันการศึกษากับการสร้างบุคลากรสู่อุตสาหกรรม

ลำดับถัดมาเป็นความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีการศึกษาต่ออุตสาหกรรมไทยในยุคนปัจจุบัน

กาญจนา นพพันธ์ (2549 : 17) แสดงความคิดเห็นในเรื่อง การขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมว่า ส่วนใหญ่ในสาขาวิชาชีพต่างๆ มักไม่ค่อยมีคนให้ความสนใจ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ทุกคนต่างมุ่งไปเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งแต่ละสาขาวิชาที่เปิดสอนนั้น ไม่ได้ตอบสนองความต้องการของตลาดอุตสาหกรรม ประเทศไทยเปิดเสรีเรื่อง การศึกษามากเกินไป โดยคิดแต่โอกาสที่จะเรียนมากกว่า การเรียนจบแล้วจะมีงานทำหรือไม่ รัฐบาลเองก็ปล่อยให้มหาวิทยาลัยต่างๆ เปิดหลักสูตรอะไรก็ได้ตามที่มหาวิทยาลัยนั้นมีความพร้อม ยกตัวอย่างเช่น สิงคโปร์มีการกำหนดไว้ชัดเจนว่าหากเด็กคนไหนทำคะแนนได้ระดับนี้ และมีความสามารถแบบนี้ต้องไปเรียนสายอาชีพ โดยที่พ่อแม่ไม่สามารถกำหนดได้ว่าลูกต้องเรียนที่ไหน บ้านเราควรจะปรับเปลี่ยนแนวคิด ในการให้การศึกษอย่างจริงจัง โดยเฉพาะ

สถาบันระดับอาชีวศึกษาต่างๆ ล้วนแต่เป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคนให้ตรงความต้องการตลาดแรงงานอย่างแท้จริง

ณรงค์ชัย สามภักดี (2549 : 22) ได้แสดงความคิดเห็นถึงการต้องพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศไทยไว้ว่า ระบบการศึกษาของประเทศไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันไม่ได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง ทำให้คุณภาพของเด็กที่จบไปไม่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งต้องการแรงงานฝีมือและมีคุณภาพ เพื่อช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ แม้ว่า 4-5 ปีที่ผ่านมาจะนำระบบการปฏิรูปการศึกษาเข้ามาใช้ แต่ภาพรวมแล้วไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เพราะระบบการสอนของไทยยังคงเน้นการท่องจำมากกว่าการตั้งคำถาม เพื่อให้คิดเพื่อหาคำตอบทำให้ไม่มีการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ ยกตัวอย่างเช่น พบของเสียจำนวน 7 ชนิด จะต้องบอกได้ว่าของเสีย 7 ชนิดนั้นเสียตรงจุดไหน และจะมีวิธีแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร

จากความคิดเห็นดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาหลัก คือ รัฐบาลไม่สนับสนุนใน ภาคอุตสาหกรรมกับการศึกษาอย่างจริงจัง ทำให้ตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไม่เจริญเติบโต ประกอบกับสถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ไม่สอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม หรือขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อที่จะให้นักศึกษาทำการฝึกฝนเมื่อจบมาแล้ว นักศึกษาจึงขาดทักษะ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลและสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องร่วมมือกัน รวมทั้งหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะสร้างบุคลากรทางการศึกษาที่ออกมาแล้ว สามารถสร้างประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมได้อย่างแท้จริง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากงานศึกษางานวิจัยต่างๆที่ผ่านมา พบว่า มีหลายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษาอยู่ ซึ่งมีตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้ เช่น ด้านการศึกษา พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ วิชาในแต่ละวิชาไม่สอดคล้องกัน จึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ซึ่งสามารถรวบรวมงานวิจัยบางส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ได้ดังต่อไปนี้

ชูไฉลาห์ เจะหลง (2551 : 109 - 133) ได้ทำการการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยใช้ CIPP Model ด้านกรอบของรูปแบบ พบว่า ภาพรวมวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในหน่วยงานเอกชน หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น ควรปรับให้ทันสมัยกับสภาพความต้องการทางวิชาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรควรมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมตลาดแรงงาน เพื่อผลักดันสู่มาตรฐานวิชาชีพ ดังนั้น ควรเพิ่มวิชาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและสามารถประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพ ควรเพิ่มการ

ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง ควรลดวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องลง รวมทั้งสัดส่วนระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่เหมาะสม ควรมีการเน้นในการฝึกปฏิบัติให้มากและเนื้อหาวิชาควรมีความเป็ปัจจุบัน ทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ควรเปิดกว้างในวิชาเลือกและควรมีการประชุมรวมกัน เพื่อปรับปรุงแก้ไขความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการ พบว่า ควรมีการจัดกิจกรรมในการให้ความรู้แก่ชุมชนบ้าง และมีการศึกษาแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสถาบันอื่นเพื่อเป็นแนวทางและเสริมสร้างประสบการณ์และทักษะ ควรให้นักศึกษามีกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาชีพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ควรเปิดกว้างให้นักศึกษาไปดูงานนอกสถานที่บ้าง ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเชิญวิทยากรมาอบรมให้กับนักศึกษามากขึ้น และควรจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ และมีการลงมือปฏิบัติจริงโดยให้นักศึกษามีบทบาทมากขึ้น

ทัศน สลัดยะนันท์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ พบว่า โครงการของหลักสูตรและเนื้อหากระบวนการวิชาไม่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ นักศึกษาและบัณฑิตมีความพึงพอใจในหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปานกลาง อาจารย์ผู้สอนเห็นว่า ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาภาระงานสอนของอาจารย์และคุณภาพสื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ส่วนที่ยังเป็นจุดอ่อนอยู่ได้แก่ การผลิตผลงานทางวิชาการ การได้รับเชิญเป็นวิทยากรพิเศษ การพัฒนาอาจารย์บรรยายทางวิชาการแรงจูงใจ และความพยายามในการศึกษาของนักศึกษา

นันทวดี เทียนไชย (2552 : บทคัดย่อ) การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สารระเพิ่มเติมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model ผลงานศึกษา พบว่า หลักสูตรสถานศึกษา สารระการเรียนรู้เพิ่มเติมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (การใช้งานคอมพิวเตอร์) ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกรอบของรูปแบบ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกรอบของรูปแบบหลักสูตร พบว่า ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความเหมาะสมมาก แต่ควรปรับปรุงสารการเรียนรู้ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า คุณสมบัติของผู้เรียน คุณสมบัติครูอาจารย์ คุณสมบัติผู้บริหาร สื่อ วัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่ งบประมาณ มีความเหมาะสมมาก แต่ควรปรับปรุงจำนวนเวลาเรียน ด้านกระบวนการ พบว่า การบริหารหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมมากแต่ควรปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ด้านผลผลิต พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียน คุณลักษณะที่

พึงประสงค์ มีความเหมาะสมมาก แต่ควรปรับปรุง ความสามารถในการทำผลงานด้านทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ และเสริมสร้างความพึงพอใจต่อทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์

ยุวเรศ จันทรแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) การประเมินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ตามรูปแบบซิปป์ (CIPP Model) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ผลการประเมิน พบว่า

1. ผลการประเมินด้านกรอบของรูปแบบ (Context) พบว่า คณะกรรมการสภาวิทยาลัยชุมชนปัตตานี มีความคิดเห็นว่า โครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถือว่าผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ด้านกรอบของรูปแบบ (Context) ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) พบว่า ครูวิทยาลัยชุมชนปัตตานี มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยนำเข้า ที่ใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ในด้านงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถือว่า ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ (Process) พบว่า ครูวิทยาลัยชุมชนปัตตานี มีความคิดเห็นว่า ขั้นตอนหรือกระบวนการในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถือว่า ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ด้านกระบวนการ (process) ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

4. ผลการประเมินด้านผลผลิต (Product) พบว่า

4.1 นักศึกษามากกว่าร้อยละ 80 ได้ผลการเรียนทุกวิชาผ่านระดับเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4.2 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

4.3 ครูวิทยาลัยชุมชนปัตตานีมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ตามโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

จากการประเมินผลผลิตทั้ง 2 ประเด็น ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรม โครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ซึ่งผลการประเมินโครงการผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 2 ประเด็น ดังนั้น จึงมีความเหมาะสมมากที่จะดำเนินงานโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ในปีต่อไป และขยายโครงการ จัดกิจกรรมการเรียนให้มีความหลากหลาย ครอบคลุมความสนใจของนักศึกษา

สมบูรณ์ ศิริสรหิรัญ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลงานศึกษา พบว่า การประเมินกรอบของรูปแบบของหลักสูตร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาหลักสูตร พบว่า ผลการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินโครงสร้างของหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในข้อ การประเมินโครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนดให้มีจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต ทั้งอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินเนื้อหาหลักสูตร ในภาพรวมซึ่งประกอบด้วยการประเมินรายวิชาที่จัดสอนในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของนักศึกษามหาบัณฑิต อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญ ในด้านความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ความจำเป็นสำหรับวิชาชีพและประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนการประเมินกระบวนการ ได้แก่ การประเมินด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนการสอน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นตามความคิดเห็นของอาจารย์ พบว่า การศึกษานอกสถานที่หรือฝึกงาน และการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา และนักศึกษาต่างสถาบันที่ศึกษาในสาขาวิชาเดียวกัน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การประเมินกระบวนการด้านการวัดและประเมินผลหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

จากงานศึกษางานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาหลักที่พบมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องหลักสูตรและเนื้อหากระบวนวิชาไม่สอดคล้องความต้องการ ไม่ว่าจะเป็น ตลาดแรงงานทั้งในหน่วยงานเอกชน หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ แม้กระทั่ง ปรัชญาและวัตถุประสงค์

ของตัวหลักสูตรเอง ทำให้อาจจะตอบสนองความต้องการของผู้ศึกษาหรือผู้ร่วมโครงการนั้นได้ดี ไม่เพียงพอ รวมทั้งสัดส่วนระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่เหมาะสมควรเน้นในฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนั้น เนื้อหารายวิชาควรมีความเป็ปัจจุบัน ทันสมัย และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ควรเปิดกว้างในวิชาเลือกและควรมีการประชุมตกลงร่วมกันให้แน่ชัดเพื่อปรับปรุงแก้ไข ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงเชื่อว่า งานศึกษาความคิดเห็นของ นักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จะสามารถนำไปสู่แนวทางในการตัดสินใจ ในการปรับปรุง และพัฒนา หลักสูตร เพื่อที่จะสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อภาคอุตสาหกรรมไทยได้อย่างแท้จริงต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานสารนิพนธ์

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อหลักสูตร การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบเชิงปริมาณเป็นหลัก และสร้างแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ก่อนที่จะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบในรายละเอียด แล้วจึงนำแบบสอบถามนั้นมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้จริง หลังจากได้รวบรวมข้อมูลครบเรียบร้อยแล้ว ได้ทำเครื่องหมายในการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในลำดับถัดไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในงานศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2551 จำนวน 123 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2551 จำนวน 94 คน ซึ่งเลือกกลุ่มตัวอย่างวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สูตรของ ยามาเนะ (Yamane, 1973) โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดระดับความน่าเชื่อมั่นไว้ที่ ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 0.05 หรือ ร้อยละ 5

$$n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

โดยที่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร (นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2551)

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ในที่นี้กำหนดให้ $e = 0.05$

แทนค่าตัวแปร

$$n = \frac{123}{1+123(0.05)^2}$$

$$= 94 \text{ คน}$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 94 คน

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวไปดำเนินการแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างและรับคืนด้วยตนเอง
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตัวเองจากกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในงานศึกษา เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นนักศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2551 ที่มีต่อหลักสูตร ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นโดยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในส่วนการประเมินหลักสูตร รวมทั้งความต้องการปัญหาและข้อเสนอแนะภายใต้กรอบการประเมินตามรูปแบบของ CIPP Model

วิธีการสร้างเครื่องมือในศึกษา

ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการดำเนินการศึกษาดำรงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหา คำถามครอบคลุมทุกตัวแปรที่ต้องการศึกษา และอยู่ในกรอบของ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม รวมทั้งนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงในเบื้องต้น มาขอคำชี้แนะกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในเชิงเนื้อหาและรับฟังข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขในการสร้างแบบสอบถาม โดยสรุปคำจำกัดความเกี่ยวกับ CIPP Model ที่ใช้ในการศึกษานี้ไว้ดังต่อไปนี้

1. การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินก่อนเข้าศึกษา เพื่อหาแนวความคิดของกลุ่มที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการวัด วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ ของหลักสูตร โดยรวม

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I) เป็นการประเมิน เพื่อพิจารณาถึงความเพียงพอของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินหลักสูตร เช่น งบประมาณ บุคลากรเจ้าหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพแวดล้อมต่าง เวลา เป็นต้น รวมทั้งการประเมินเพื่อพิจารณาถึงคุณสมบัติของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ในการที่จะเริ่มทำการเรียนการสอน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมิน เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินหลักสูตรที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น วิธีการสอน การวัดผล การประเมินผล การบริหารหลักสูตร รวมถึง การใช้ศักยภาพของผู้เรียน เป็นต้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินว่า หลักสูตรสามารถตอบสนองด้านต่างๆสำหรับผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ จรรยาบรรณในวิชาชีพ ได้เป็นอย่างดี เป็นต้น เพื่อนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป

นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปพิมพ์ แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Coefficient's Alpha) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540 : 211) โดยใช้สูตรของ ครอนบาช (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540 : 212 อ้างอิงจาก Cronbash. 1970) สูตรที่ใช้คำนวณ คือ

$$R_n = \frac{n}{(n-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2_t} \right\}$$

โดยที่

R_n = ความเชื่อถือได้

n = จำนวนข้อสอบ

S_i^2 = ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งฉบับ

ผลการคำนวณ พบว่า ได้สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.997 แล้วจึงนำไปใช้เป็นแบบสอบถามในการศึกษาต่อไป (Cronbach ค่า Coefficient's กำหนดให้มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ถ้า Coefficient's Alpha เข้าใกล้ 1 จะมี Reliability มาก อย่างน้อยค่า Alpha ควรมากกว่า 0.7)

สำหรับเนื้อหาของแบบสอบถาม มีทั้งหมด 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง รวม 3 ข้อ เป็นแบบปลายปิด ประกอบด้วยเพศ วุฒิ การศึกษา อาชีพ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

รวม 41 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสอบถามความคิดเห็นชุดนี้ ผู้ศึกษากำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับโดยให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็นเพียง 1 ระดับคะแนนในแต่ละข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

5 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

4 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก

3 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง

2 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย

1 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร เป็นแบบปลายเปิด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพ รูปแบบของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา เป็นแบบปลายเปิด

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การศึกษานี้ใช้โปรแกรม SPSS for Window ในการประมวลผลข้อมูล และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้ วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระดับปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมต่อหลักสูตร ดำเนินการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้ศึกษาดำเนินการแปลผล โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนของความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้ศึกษาใช้สถิติดังต่อไปนี้

ค่าสถิติพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

โดยที่

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

fx = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

โดยที่

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N = จำนวนคะแนนหรือข้อมูลทั้งหมด

X = คะแนน

$\bar{X}$ = ตัวกลางเลขคณิต

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัด เรื่องความคิดเห็นนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางความเรียง แบ่งเป็น 3 ตอน และสามารถสรุปได้ดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ของกลุ่มอาชีพของนักศึกษา 2 กลุ่ม (นักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 94 คน) มีความสัมพันธ์กันหรือไม่กับระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความสำคัญกับการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมทั้งต่อตนเองและต่อภาคอุตสาหกรรม โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐาน

$H_0 : p = 0$ อาชีพของกลุ่มนักศึกษา 2 กลุ่มดังกล่าว ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการให้ความสำคัญทางการเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมทั้งต่อตนเองและภาคอุตสาหกรรม

$H_1 : p \neq 0$ อาชีพของกลุ่มนักศึกษา 2 กลุ่มดังกล่าว มีความสัมพันธ์กันกับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการให้ความสำคัญทางการเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ทั้งต่อตนเองและภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2 การทดสอบความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร โดยกำหนดให้ α (ค่านัยสำคัญ) = 0.05

อาชีพ นักศึกษา	X^2	ค่า X^2 จากการคำนวณ		ค่า X^2 จากค่า วิกฤต
		การให้ความสำคัญกับการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม		
		สำคัญต่อตนเอง	สำคัญต่อภาคอุตสาหกรรม	
ทำงานในภาคอุตสาหกรรม / ไม่ได้ทำงานในภาค อุตสาหกรรม (ภาพรวม)		10.781	11.440	9.488

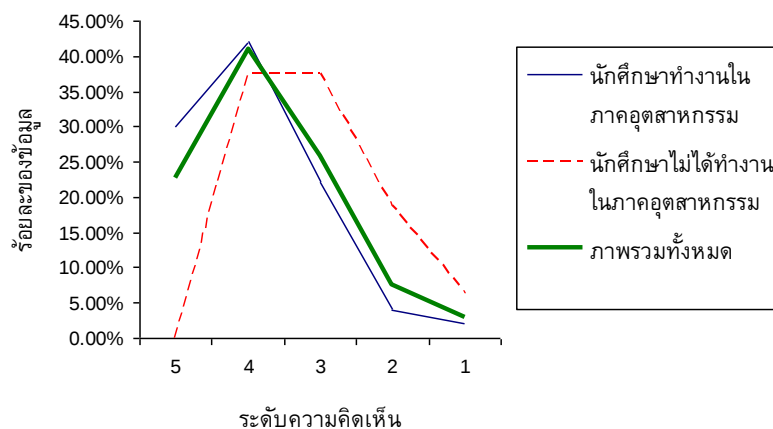
จากตารางที่ 2 ค่า X^2 จากการคำนวณมากกว่าค่า X^2 จากค่าวิกฤต คือ 10.781 มากกว่า 9.488 และ 11.440 มากกว่า 9.488 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มนักศึกษา 2 กลุ่ม กับระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการให้ความสำคัญกับการเรียนบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ทั้งต่อตนเองและต่อภาคอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่าอาชีพกับความคิดเห็นมีความเกี่ยวข้องกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูล เพื่อต้องการทราบถึงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมของนักศึกษา 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ทั้งต่อตนเองและต่อภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไป และข้อมูลนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมไทย

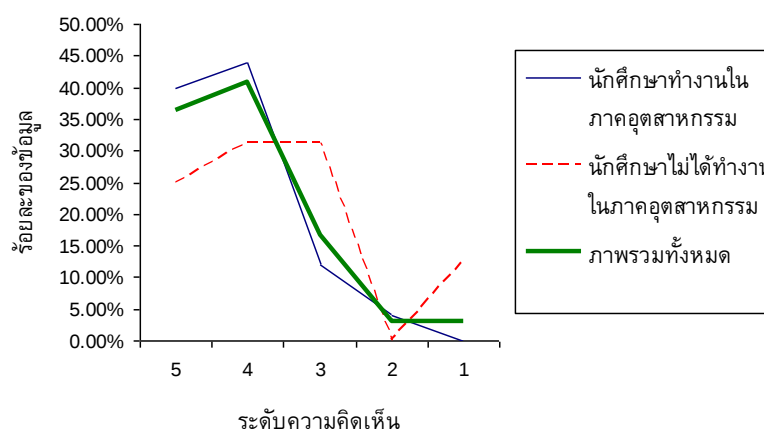
กลุ่ม นักศึกษา ตัวอย่าง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$ (ค่า เฉลี่ย)	%	การให้ความสำคัญกับการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมต่อ ภาคอุตสาหกรรมไทย				
				มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ทำงานใน ภาค อุตสาหกรรม	67	4.20	71%	40.00%	44.00%	12.00%	4.00%	0.00%
ไม่ได้ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	27	3.56	29%	25.00%	31.25%	31.25%	0.00%	12.50%
โดยรวม ทั้งหมด	94	4.06	100%	36.36%	40.91%	16.67%	3.03%	3.03%

รูปที่ 6 แนวโน้มข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมไทย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไป และข้อมูลนักศึกษาของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ความสำคัญกับตนเอง

กลุ่ม นักศึกษา ตัวอย่าง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$ (ค่าเฉลี่ย)	%	การให้ความสำคัญกับการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรมต่อตนเอง				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ทำงานใน ภาค อุตสาหกรรม	67	3.94	71%	30.00%	42.00%	22.00%	4.00%	2.00%
ไม่ได้ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	27	3.06	29%	0.00%	37.50%	37.50%	18.75%	6.25%
โดยรวม ทั้งหมด	94	3.71	100%	22.73%	40.91%	25.76%	7.58%	3.03%

รูปที่ 7 แนวโน้มข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกับการให้ความสำคัญต่อตนเอง

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง 2 กลุ่ม (นักศึกษาในกลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) กับการให้ความสำคัญกับการเรียนต่อภาคอุตสาหกรรมไทยว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่

ลำดับ	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย		ค่านัยสำคัญ 0.05	
		ทำงานในภาคอุตสาหกรรม	ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม	Sig.	ผลลัพธ์
1	การเรียนรู้บริหารธุรกิจสาขา การจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญ สำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยมากน้อยเพียงใด	4.20	3.56	0.730	ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง 2 กลุ่ม (นักศึกษาในกลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) กับการให้ความสำคัญกับการเรียนต่อตนเองว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่

ลำดับ	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย		ค่านัยสำคัญ 0.05	
		ทำงานในภาคอุตสาหกรรม	ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม	Sig.	ผลลัพธ์
2	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขา การจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับท่าน มากน้อยเพียงใด	3.94	3.06	0.002	แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 3 และ 4 นำมาสร้างแผนภูมิเส้น รูปที่ 6 และ 7 จะพบว่า แนวโน้มระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในกลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมให้ความสำคัญสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม ทั้งในด้านภาคอุตสาหกรรมไทย และสำหรับตนเอง และเมื่อมาวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 จากตารางที่ 5 และ 6 โดยใช้ SPSS ในการวิเคราะห์ผล พบว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในการให้ความสำคัญกับการเรียนสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทย แต่ในส่วนการให้ความสำคัญกับการเรียน สำหรับตนเองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

เป็นการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 4 ส่วนย่อยๆ ดังนี้

1. การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

และได้ทำการแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ดังนี้

1. การวิเคราะห์กลุ่มนักศึกษาโดยรวม
2. การวิเคราะห์กลุ่มนักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม
3. การวิเคราะห์กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม
4. ตารางสรุปการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม)

วิเคราะห์กลุ่มนักศึกษาโดยรวม

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมิน
กรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— X (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)			
1	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยมากน้อยเพียงใด	4.06	0.97	มาก
2	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด	3.71	1.00	มาก
3	ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	4.00	0.63	มาก
4	ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.94	0.68	มาก
5	ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.97	0.66	มาก

จากตารางที่ 7 ด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation) พบว่า
มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมิน
ปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)			
1	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.73	0.80	มาก
2	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของนักศึกษามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.62	0.67	มาก
3	ท่านคิดว่าอุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม เช่น เอกสารประกอบการศึกษา ตำรา ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.20*	1.01	ปาน- กลาง
4	ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.11*	1.01	ปาน- กลาง
5	ท่านคิดว่าบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.35*	1.00	ปาน- กลาง
6	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.79	0.85	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 8 ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) พบว่า หัวข้อ
อุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม และหัวข้อความ
เหมาะสมของบุคลากรที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตร มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ
ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมิน
กระบวนการ (Process Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)			
1	ท่านคิดว่าวิธีการสอนโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.47*	0.86	ปาน- กลาง
2	ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนโดยรวมนำเอาอุปกรณ์ทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด	3.39*	0.80	ปาน- กลาง
3	ท่านคิดว่าการวัดผลโดยรวม(เช่น การสอบประมวลผลช่วงสุดท้าย) ทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.15*	0.83	ปาน- กลาง
4	ท่านคิดว่าการประเมินผลโดยรวม (เช่น การให้คะแนนหรือเกรดแต่ละวิชาทางการศึกษา) ของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.12*	0.89	ปาน- กลาง
5	ท่านคิดว่าโดยรวมการสอนของอาจารย์ผู้สอนเป็นไปตาม Course Outline มากน้อยเพียงใด	3.47*	0.79	ปาน- กลาง
6	ท่านคิดว่าตัวท่านใช้ศักยภาพในการเรียนมากน้อยเพียงใด	3.52	0.75	มาก
7	ท่านคิดว่าการบริหารหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.41*	0.79	ปาน- กลาง

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่

ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 9 ด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) พบว่า มีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49 มีเพียงหัวข้อเรื่องการใช้ศักยภาพในการเรียนของตนเอง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาโดยรวมที่มีต่อ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการ
ประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)			
1	มีความเป็นผู้นำ	3.95	0.69	มาก
2	มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล	3.68	0.88	มาก
3	มีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ต่างๆ	3.55	0.83	มาก
4	มีวิธีการตัดสินใจโดยใช้หลักการที่ได้เรียนรูมา	3.88	0.85	มาก
5	ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาของผู้สำเร็จ การศึกษาที่จะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	3.77	0.72	มาก
6	มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	3.94	0.70	มาก
7	มีความรู้ความสามารถในการค้นคว้า ทดลองและ วิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	3.61	0.72	มาก
8	ทางหลักสูตรได้สอดแทรกเรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance)	3.43*	0.90	ปาน- กลาง
9	มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร	4.09	0.74	มาก
10	มีความเคารพต่อ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.14	0.76	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 10 ด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) พบว่า มีระดับ
ความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 มีเพียง
หัวข้อเรื่องความเหมาะสมในการสอดแทรกหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เข้าไปใน
หลักสูตร ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-
3.49 และเมื่อมาวิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ทำการศึกษา พบว่า ค่าตอบส่วน
ใหญ่มีการกระจายตัวสูง ทำให้ผลที่ออกมาได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมจึงมีค่าสูงตาม
ไปด้วย

วิเคราะห์กลุ่มนักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— X (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)			
1	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยมากน้อยเพียงใด	4.20	0.81	มาก
2	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด	3.94	0.93	มาก
3	ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	4.12	0.59	มาก
4	ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	4.08	0.63	มาก
5	ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	4.12	0.63	มาก

จากตารางที่ 11 ด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation) พบว่ามีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)			
1	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.66	0.85	มาก
2	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของนักศึกษามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.56	0.70	มาก
3	ท่านคิดว่าอุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม เช่น เอกสารประกอบการศึกษา ตำรา ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.22*	1.00	ปาน- กลาง
4	ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.22*	1.02	ปาน- กลาง
5	ท่านคิดว่าบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.48*	0.93	ปาน- กลาง
6	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.84	0.79	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 12 ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) พบว่า หัวข้ออุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม และหัวข้อความเหมาะสมของบุคลากรที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตร มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)			
1	ท่านคิดว่าวิธีการสอนโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.42*	0.88	ปาน- กลาง
2	ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนโดยรวมนำเอาอุปกรณ์ทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด	3.32*	0.79	ปาน- กลาง
3	ท่านคิดว่าการวัดผลโดยรวม(เช่น การสอบประมวลผลช่วงสุดท้าย) ทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.12*	0.85	ปาน- กลาง
4	ท่านคิดว่าการประเมินผลโดยรวม (เช่น การให้คะแนนหรือเกรดแต่ละวิชาทางการศึกษา) ของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.12*	0.95	ปาน- กลาง
5	ท่านคิดว่าโดยรวมการสอนของอาจารย์ผู้สอนเป็นไปตาม Course Outline มากน้อยเพียงใด	3.34*	0.82	ปาน- กลาง
6	ท่านคิดว่าตัวท่านใช้ศักยภาพในการเรียนมากน้อยเพียงใด	3.52	0.76	มาก
7	ท่านคิดว่าการบริหารหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.40*	0.78	ปาน- กลาง

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 13 ด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) พบว่า มีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49 มีเพียงหัวข้อ เรื่องการใช้ศักยภาพในการเรียนของตนเอง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)			
1	มีความเป็นผู้นำ	3.92	0.70	มาก
2	มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล	3.62	0.83	มาก
3	มีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ต่างๆ	3.48*	0.76	ปาน- กลาง
4	มีวิธีการตัดสินใจโดยใช้หลักการที่ได้เรียนรูมา	3.80	0.83	มาก
5	ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่จะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	3.80	0.73	มาก
6	มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	3.9	0.74	มาก
7	มีความรู้ความสามารถในการค้นคว้า ทดลองและวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	3.66	0.75	มาก
8	ทางหลักสูตรได้สอดแทรกเรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance)	3.46*	0.89	ปาน- กลาง
9	มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร	4.12	0.72	มาก
10	มีความเคารพต่อ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.16	0.74	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 14 ด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) พบว่า มีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 มีเพียงหัวข้อเรื่องความเหมาะสมในการสอดแทรกหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เข้าไปในหลักสูตรกับหัวข้อการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียนต่างๆ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49 และเมื่อมาวิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ทำการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วน

ใหญ่มีการกระจายตัวสูง ทำให้ผลที่ออกมาได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมจึงมีค่าสูงตามไปด้วย

วิเคราะห์กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— X (ค่าเฉลี่ย)	S.D. (ความแปรปรวน)	ระดับ ความคิดเห็น
	การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)			
1	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยมากน้อยเพียงใด	3.56	1.26	มาก
2	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด	3.06*	0.93	ปานกลาง
3	ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.69	0.60	มาก
4	ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.56	0.63	มาก
5	ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.56	0.51	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่

ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 15 ด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation) พบว่ามีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 มีเพียงหัวข้อการให้ความสำคัญการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สำหรับตนเองที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)			
1	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.94	0.57	มาก
2	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของนักศึกษามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.81	0.54	มาก
3	ท่านคิดว่าอุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม เช่น เอกสารประกอบการศึกษา ตำรา ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.25*	0.93	ปาน- กลาง
4	ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	2.88*	0.81	ปาน- กลาง
5	ท่านคิดว่าบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.13*	1.02	ปาน- กลาง
6	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.69	1.01	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 16 ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) พบว่า หัวข้ออุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม และหัวข้อความเหมาะสมของบุคลากรที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตร มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)			
1	ท่านคิดว่าวิธีการสอนโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.81	0.66	มาก
2	ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนโดยรวมนำเอาอุปกรณ์ทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด	3.63	0.81	มาก
3	ท่านคิดว่าการวัดผลโดยรวม(เช่น การสอบประมวลผลช่วงสุดท้าย) ทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.38*	0.72	ปาน- กลาง
4	ท่านคิดว่าการประเมินผลโดยรวม (เช่น การให้คะแนนหรือเกรดแต่ละวิชาทางการศึกษา) ของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.25*	0.68	ปาน- กลาง
5	ท่านคิดว่าโดยรวมการสอนของอาจารย์ผู้สอนเป็นไปตาม Course Outline มากน้อยเพียงใด	3.81	0.66	มาก
6	ท่านคิดว่าตัวท่านใช้ศักยภาพในการเรียนมากน้อยเพียงใด	3.73	0.59	มาก
7	ท่านคิดว่าการบริหารหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	3.57	0.76	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่

ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 17 ด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) พบว่า มีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 มีเพียงเรื่องการวัดผลและการประเมินผลโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	— $\bar{X}$ (ค่า- เฉลี่ย)	S.D. (ความ แปร- ปรวน)	ระดับ ความ คิดเห็น
	การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)			
1	มีความเป็นผู้นำ	4.06	0.68	มาก
2	มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล	3.94	1.00	มาก
3	มีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ต่างๆ	3.81	0.98	มาก
4	มีวิธีการตัดสินใจโดยใช้หลักการที่ได้เรียนรู้อมา	4.06	0.85	มาก
5	ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่จะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	3.69	0.70	มาก
6	มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	4.13	0.62	มาก
7	มีความรู้ความสามารถในการค้นคว้า ทดลองและวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	3.56	0.63	มาก
8	ทางหลักสูตรได้สอดแทรกเรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance)	3.40*	1.12	ปาน- กลาง
9	มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร	4.07	0.88	มาก
10	มีความเคารพต่อ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.13	0.89	มาก

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 18 ด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ที่พบว่า มีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 มีเพียงหัวข้อเรื่องความเหมาะสมในการสอดแทรกหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เข้าไปในหลักสูตร ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49 และเมื่อมาวิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ทำการศึกษา พบว่า ข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายตัวสูง ทำให้ผลที่ออกมาได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมจึงมีค่าสูงตามไปด้วย

ตารางสรุปการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษา
กลุ่มที่ทำงานอยู่ใน ภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม)

กำหนดให้

H0 : ค่าเฉลี่ยนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

H1 : ค่าเฉลี่ยนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน

โดยที่

Sig. (2-Tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน H0

ตารางที่ 19 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงาน
อยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกรอบของ
รูปแบบ (Context Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	Sig. (2-Tailed)		$\alpha = 0.05$
	การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)	ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ไม่ได้ ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ความ แตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย
1	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับ ภาคอุตสาหกรรมไทยมากน้อยเพียงใด	0.730		ไม่แตกต่าง กัน
2	ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจสาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรม มีความสำคัญสำหรับ ท่านมากน้อยเพียงใด	0.020		แตกต่าง กัน
3	ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.014		แตกต่าง กัน
4	ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.006		แตกต่าง กัน
5	ท่านคิดว่าเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.002		แตกต่าง กัน

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 19 ด้านการประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation) พบว่า หัวข้อต่าง ๆ ส่วนใหญ่ นักศึกษา 2 กลุ่ม มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเพียงหัวข้อการให้ความสำคัญการเรียนรู้การบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีความคิดเห็นโดยรวมของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 20 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	Sig. (2-Tailed)		$\alpha = 0.05$
	การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)	ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ไม่ได้ ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ความ แตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย
1	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.146		ไม่แตกต่างกัน
2	ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของนักศึกษามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.144		ไม่แตกต่างกัน
3	ท่านคิดว่าอุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม เช่น เอกสารประกอบการศึกษา ตำรา ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.916		ไม่แตกต่างกัน
4	ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการเรียน โดยรวม เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.221		ไม่แตกต่างกัน
5	ท่านคิดว่าบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.200		ไม่แตกต่างกัน
6	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.534		ไม่แตกต่างกัน

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 20 ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) พบว่า หัวข้อต่างๆ โดยรวมของนักศึกษา 2 กลุ่ม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 21 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	Sig. (2-Tailed)		$\alpha = 0.05$
	การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)	ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ไม่ได้ ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ความ แตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย
1	ท่านคิดว่าวิธีการสอนโดยรวมของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.107		ไม่แตกต่างกัน
2	ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนโดยรวมนำเอาอุปกรณ์ทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด	0.187		ไม่แตกต่างกัน
3	ท่านคิดว่าการวัดผลโดยรวม (เช่น การสอบประมวลผลช่วงสุดท้าย) ทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.283		ไม่แตกต่างกัน
4	ท่านคิดว่าการประเมินผลโดยรวม (เช่น การให้คะแนนหรือเกรดแต่ละวิชาทางการศึกษา) ของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.494		ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงาน อยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) (ต่อ)

หัวข้อ	รายการ	Sig. (2-Tailed)		$\alpha = 0.05$
	การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) (ต่อ)	ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ไม่ได้ ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ความ แตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย
5	ท่านคิดว่าโดยรวมการสอนของอาจารย์ผู้สอน เป็นไปตาม Course Outline มากน้อยเพียงใด	0.041		แตกต่าง กัน
6	ท่านคิดว่าตัวท่านใช้ศักยภาพในการเรียนมาก น้อยเพียงใด	0.324		ไม่แตก- ต่างกัน
7	ท่านคิดว่าการบริหารหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	0.468		ไม่แตก- ต่างกัน

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.50-3.49

จากตารางที่ 21 ด้านการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) พบว่า หัวข้อ ต่างๆ ส่วนใหญ่ นักศึกษา 2 กลุ่ม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มีเพียงหัวข้อเรื่องการสอนของอาจารย์ผู้สอนเป็นไปตาม Course Outline ที่มีความคิดเห็นโดยรวมของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 22 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม (นักศึกษากลุ่มที่ทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานในภาคอุตสาหกรรม) ที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

หัวข้อ	รายการ	Sig. (2-Tailed)		$\alpha = 0.05$
	การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)	ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ไม่ได้ ทำงาน ในภาค อุตสาหกรรม	ความ แตกต่าง ของ ค่าเฉลี่ย
1	มีความเป็นผู้นำ	0.476		ไม่แตกต่าง
2	มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสารสิ่งพิมพ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล	0.210		ไม่แตกต่าง
3	มีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ต่างๆ	0.162		ไม่แตกต่าง
4	มีวิธีการตัดสินใจโดยใช้หลักการที่ได้เรียนรู้มา	0.280		ไม่แตกต่าง
5	ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่จะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง	0.590		ไม่แตกต่าง
6	มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	0.222		ไม่แตกต่าง
7	มีความรู้ความสามารถในการค้นคว้า ทดลอง และวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	0.639		ไม่แตกต่าง
8	ทางหลักสูตรได้สอดแทรกเรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance)	0.830		ไม่แตกต่าง
9	มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร	0.812		ไม่แตกต่าง
10	มีความเคารพต่อ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	0.876		ไม่แตกต่าง

หมายเหตุ : * หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 2.50-3.49

จากตาราง 22 ด้านการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) พบว่า หัวข้อต่างๆ
โดยรวมของนักศึกษา 2 กลุ่ม มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา นพพันธ์. (2549, ตุลาคม). สถาบันไทย-เยอรมัน ป้อนคนเข้าสู่อุตสาหกรรม.
วารสารส่งเสริมการลงทุน. 17(10) : 17.
- จันทร์ตรา วัฒนานุกุลพงษ์. (2548). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อรูปแบบและวิธีพัฒนา
คุณธรรมและจริยธรรมนักเรียนในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑล
กรุงเทพฯ เขต6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2537). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชูไฉลาห์ เจะหลง. (2551). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (อิสลามศึกษา). สงขลา :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณรงค์ชัย สามภักดี. (2549, ตุลาคม). สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นกับระบบการศึกษา
รูปแบบใหม่. วารสารส่งเสริมการลงทุน. 17(10) : 22.
- ทัศน สลัดยะนันท์. (2544). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธิดารัตน์ ปลื้มจิตต์. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริการซ่อม
บำรุงและดูแลรักษาคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการในตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาล
ศิริราช. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทวดี เทียนไชย. (2552). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การ
งานอาชีพและเทคโนโลยีสาระเพิ่มเติมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ /
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์. สมุทรสงคราม : สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสมุทรสงคราม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สามเจริญพานิช.
- ประสาธน์ หลักศิลา. (2529). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ก้าวหน้าการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมไทย. (2542). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- ยูเรศ จันท์แก้ว. (2549). การประเมินโครงการพัฒนาทักษะความรู้พื้นฐานของ
นักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนปัตตานี ปีการศึกษา 2549 ตาม
รูปแบบซีบี (CIPP Model). นครศรีธรรมราช : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 4.
- วิรัช เจียมบรรจง. (2532). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศิริศักดิ์ สิงห์พรพงศ์. (2547). รายงานการวิจัย ความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ประสบภัย
ธรรมชาติต่อการจ่ายค่าชดเชยความเสียหาย ของทางราชการเป็นเงินสด ปี
2545 ในจังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : กรมส่งเสริมการเกษตร.
- สมบูรณ์ ศิริสรหิรัญ. (2549). รายงานผลการวิจัยการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมพิศ สุขแสน. (2545). เทคนิคการวางแผนและการประเมินผล แก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดแพร่. (เอกสารประกอบการบรรยาย). อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุตรดิตถ์.
- เสกสรร วัฒนพงษ์. (2542). ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประสานงานของเจ้าหน้าที่
ตำรวจทางหลวงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรในเขตพื้นที่ทางหลวงหมายเลข 34
บางนา-บางปะกง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคณะ. (2548). สภาพและปัญหาการจัดการการศึกษา ระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค.
- อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2552). แนวคิดการประเมินโครงการ. (เอกสารประกอบการสอน).
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Cronbach, J. Lee. (1970). **Essentials of psychological testing**. New York :
Harper & Row.
- Drucker, F. Peter. (2001). **Management Challenges for the 21st Century**.
New York : Collins Business.
- Feldman, M. Philip. (1971). **Psychology in the Industrial Environment**. London :
Butterworth.
- Foster, R. Charles. (1952). **Psychology for Life Adjustment**. Chicago : American
Technical Society.
- Good, V. Carter. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.

- Hammond, L. Robert. (1967). **Evaluation at the local level.** Arizona : Project EPIC(mimeo).
- Issak, C. Alan. (1981). **Scope and Methods of Political Science : An Introduction to The Methodology of Political Inquiry.** Illinois : The Dorsey Press.
- Joint Committee on Standards for Educational Evaluation. (1980). **Standards for Evaluation of Educational Programs, Projects and Materials.** New York : McGraw-Hill Book.
- Oskamp, Stuart. (1977). **Attitudes and Opinions.** New Jersey : Prentice-Hall.
- Provus, M. Malcolm. (1971). **Discrepancy Evaluation.** California : McCutchan.
- Stake, E. Robert. (1972). The Countenance of Educational Evaluation. **Teachers College Record.** New York : Columbia University. 523-540.
- Stufflebeam, L. Daniel. (1971). **Educational Evaluation and Decision Making.** Illinois : F.E. Peacock.
- Taba, Hinda. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice.** New York : Harcourt Brace & World. 110-125.
- Tyler, W. Ralph. (1959). **Basic Principles of Curriculum and Instruction.** Chicago : The University of Chicago. 110-125.
- Wolman, B. Benjamin. (1989). **The Dictionary of Behavior Science.** New York : Litton Education.
- Worthen, R. Blaine. and Sanders R. James. (1973). **Educational Evaluation : Theory and Practice.** Belmont, California : Wadsworth 157-170,170-186.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis.** New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถามเพื่อการศึกษาในการทำสารนิพนธ์

แบบสอบถามเพื่อการศึกษา
เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมไคร่ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนและทุกข้อ เพราะทุกข้อมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์และมีความค่าต่อการศึกษาครั้งนี้ คำตอบของท่านจะมีประโยชน์ในเชิงวิชาการที่พัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกคำตอบและเติมคำในช่องว่างที่จัดให้
- ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพรูปแบบของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาในทางที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคต ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกคำตอบและเติมคำในช่องว่างที่จัดให้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่าง [] ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงและเติมข้อความลงในที่ว่างที่จัดให้ (ถ้ามี) โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อทุกตอน

1.เพศ

[] ชาย [] หญิง

2.วุฒิการศึกษา (ขั้นต่ำสุด)

[] ต่ำกว่าปริญญาตรี โปรดระบุ.....

[] ปริญญาตรี สาขาโปรดระบุ.....

[] ปริญญาโท สาขา โปรดระบุ.....

3.อาชีพ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[] รับราชการ

[] พนักงานรัฐวิสาหกิจ

[] ทำงานบริษัทสาขาที่ไม่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

[] ทำงานบริษัทสาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

[] ธุรกิจส่วนตัว โปรดระบุ.....

[] รับจ้างทั่วไป โปรดระบุ.....

[] ไม่มีอาชีพประจำ หรือ ทำงานบ้าน

[] อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- 1) การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation) 5 ข้อ
- 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) 6 ข้อ
- 3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) 5 ข้อ
- 4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) 11 ข้อ

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมายถูก (✓) ในตารางทางด้านขวามือของข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทุกตอนโดยค่าคะแนนมีความหมายดังนี้

- 5 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
- 4 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก
- 3 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง
- 2 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย
- 1 หมายความว่า ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่าน				
	มากที่สุด-น้อยที่สุด				
1. การประเมินกรอบของรูปแบบ (Context Evaluation)	5	4	3	2	1
1.ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมมีความสำคัญสำหรับภาคอุตสาหกรรมไทยมากน้อยเพียงใด					
2.ก่อนเข้าศึกษาการเรียนบริหารธุรกิจ สาขาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมมีความสำคัญสำหรับท่านมากน้อยเพียงใด					
3.ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
4.ท่านคิดว่าโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
5.ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า(Input Evaluation)	5	4	3	2	1
1.ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
2.ท่านคิดว่าคุณสมบัติโดยรวมของนักศึกษา มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
3.ท่านคิดว่าอุปกรณ์ทางการศึกษาโดยรวม เช่น เอกสารประกอบการศึกษา ตำรา ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
4.ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการศึกษาโดยรวม เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
5.ท่านคิดว่าบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ ที่ช่วยสนับสนุนหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
6.ท่านคิดว่าระยะเวลาในการศึกษาโดยรวม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					

รายการ	ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่าน				
	มากที่สุด-น้อยที่สุด				
3. การประเมินกระบวนการ(Process Evaluation)	5	4	3	2	1
1.ท่านคิดว่าวิธีการสอนโดยรวมของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสม มากน้อยเพียงใด					
2.ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนโดยรวมนำเอาอุปกรณ์ทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ มากน้อยเพียงใด					
3.ท่านคิดว่าการวัดผลโดยรวม (เช่น การสอบประมวลผลช่วงสุดท้าย)ทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
4.ท่านคิดว่าการประเมินผลโดยรวม (เช่น การให้คะแนนหรือเกรดแต่ละวิชา)ทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
5.ท่านคิดว่าโดยรวมการสอนของอาจารย์ผู้สอนเป็นไปตาม Course Outline มากน้อยเพียงใด					
6.ท่านคิดว่าตัวท่านใช้ศักยภาพในการเรียน มากน้อยเพียงใด					
7.ท่านคิดว่าการบริหารหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสม มากน้อยเพียงใด					
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)	5	4	3	2	1
<u>ด้านความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อการทำงาน</u>					
1.มีความเป็นผู้นำ					
2.มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการสืบค้นข้อมูล					

รายการ	ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่าน				
	มากที่สุด-น้อยที่สุด				
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) (ต่อ)	5	4	3	2	1
3.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ต่างๆ					
4.มีวิธีการตัดสินใจโดยใช้หลักการที่ได้เรียนรู้มา					
<u>ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ</u>					
5.ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่จะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง					
6.มีความคิดสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน					
7.มีความรู้ความสามารถในการค้นคว้า ทดลอง และวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน					
8.ทางหลักสูตรได้สอดแทรกเรื่องธรรมาภิบาล (Good Governance)					
<u>จรรยาบรรณในวิชาชีพ</u>					
9.มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กร					
10.มีความเคารพต่อจรรยาบรรณในวิชาชีพ					

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่าง [] ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และโปรดให้เหตุผลในการเลือกลงในที่ว่างที่กำหนดให้ รวมทั้งความคิดเห็นอื่นๆของท่านที่ไม่มีอยู่ในหัวข้อข้างต้น (ถ้ามี) โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อทุกตอน

1) [] การสอนโดยรวมไม่ครบตามเนื้อหาที่กำหนด

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

2) [] ความต่อเนื่องลำดับวิชาในหลักสูตรจากง่ายไปยากโดยรวมไม่ดีนัก

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

3) [] เนื้อหาในหลักสูตรโดยรวมมีการซ้ำซ้อนกัน

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

4) [] เนื้อหาบางรายวิชาขาดความทันสมัย

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

5) [] รายวิชาในหลักสูตรโดยรวมขาดความหลากหลาย

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

6) [] รายวิชาในหลักสูตรบางวิชาขาดความน่าสนใจ

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

7) [] บางวิชาเน้นการท่องจำมากกว่าการสอนให้เกิดการคิดวิเคราะห์ เป็นเหตุให้นักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติได้จริง

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

8) [] เนื้อหาบางวิชามากเกินไป ทำให้ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้รับมาอย่างถ่องแท้ทั้งหมด

โปรดให้เหตุผล :

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม :

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ศักยภาพรูปแบบของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาในทางที่ดี ขึ้นต่อไปในอนาคต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่าง [] ที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงสามารถ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และโปรดให้เหตุผลในการเลือกลงในที่ว่างที่กำหนดให้ รวมทั้ง ความคิดเห็นอื่นๆของท่านที่ไม่มีอยู่ในหัวข้อข้างต้น (ถ้ามี) โปรดตอบแบบสอบถามให้ ครบทุกข้อทุกตอน

ยกตัวอย่าง เช่น

1) [] การสอนอาจจะมีการทำ Work Shop กิจกรรมสอดแทรกให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ลักษณะใน การใช้งานที่แท้จริงประกอบเพื่อให้เกิดทักษะและง่ายต่อความเข้าใจ

[] ไม่เห็นด้วย

[] เห็นด้วย

[] ไม่มีความเห็น

โปรดให้เหตุผลในหัวข้อที่ทำเครื่องหมาย (✓) :

.....

.....

.....

.....

2) [] วิชาปรับพื้นฐานน่าจะมีเนื้อหาเข้มข้นมากกว่านี้เพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะใช้เรียนใน ภาคเรียนปกติ

[] ไม่เห็นด้วย

[] เห็นด้วย

[] ไม่มีความเห็น

โปรดให้เหตุผลในหัวข้อที่ทำเครื่องหมาย (✓) :

.....

.....

.....

.....

3) [] หลักสูตรด้านการบริหารสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม เช่น การวินิจฉัยองค์การเชิงปฏิบัติการ และระบบการผลิตแบบโตโยต้า เป็นหลักสูตรที่มีเหนือกว่าสถาบันอื่นๆ น่าจะผลักดันให้มีระยะเวลาที่มากขึ้นและเนื้อหาเข้มข้นขึ้นมากกว่านี้

[] ไม่เห็นด้วย

[] เห็นด้วย

[] ไม่มีความเห็น

โปรดให้เหตุผลในหัวข้อที่ทำเครื่องหมาย (✓) :

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม :

.....

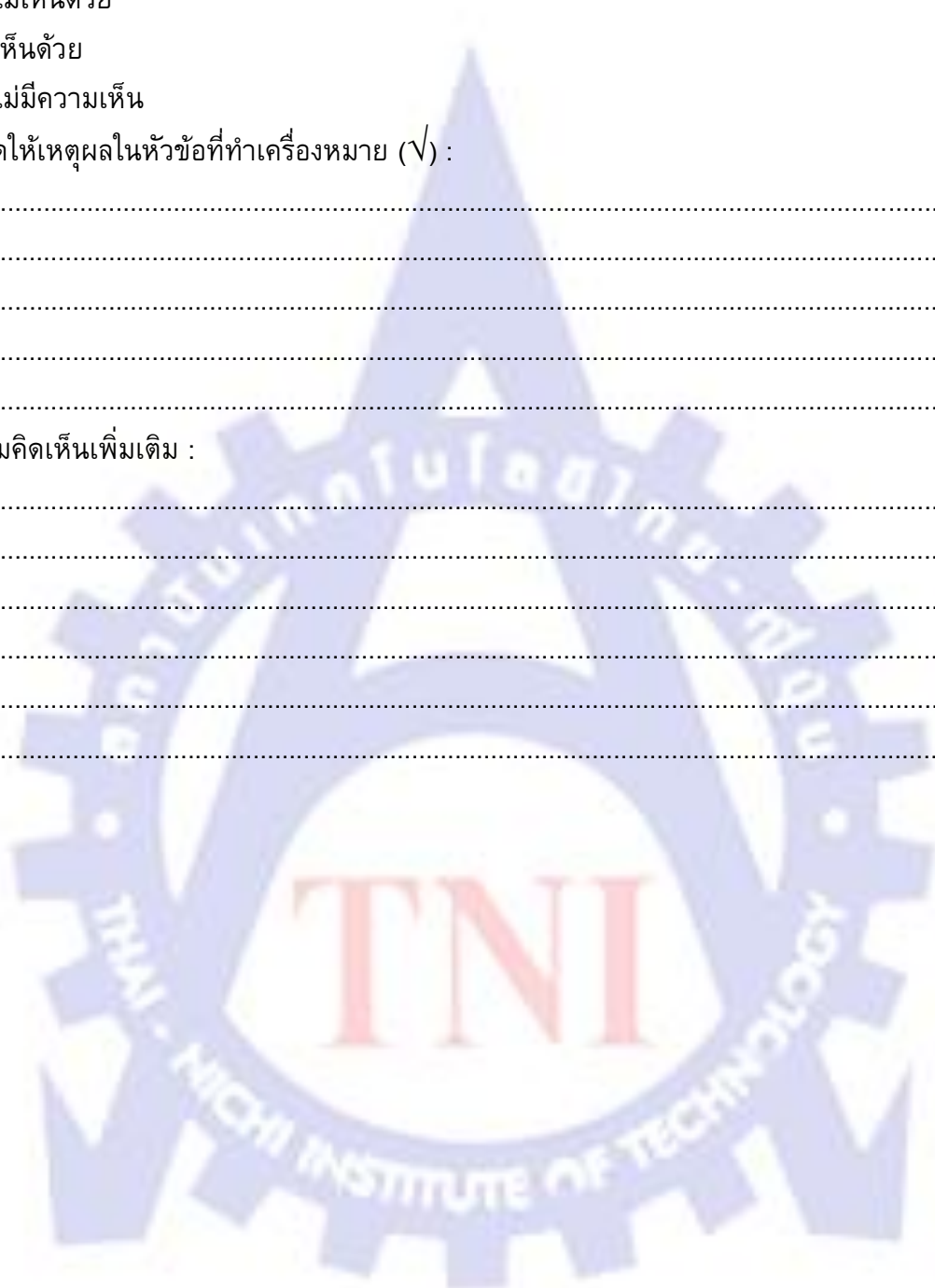
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค.
ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สนับสนุนการเรียนการสอน ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติ ที่ใช้อยู่จริงในปัจจุบันที่ประสบความสำเร็จในภาคอุตสาหกรรมรูปแบบต่างๆมาใช้สอน
2. ปรับเพิ่มลดจำนวนหน่วยกิตตามเนื้อหาสาระและเวลาในการเรียนของแต่ละวิชาไม่จำเป็นต้องตายตัวอยู่ที่ 3 หน่วยกิต อาจจะ 2, 4 หรือ 6 หน่วยกิต เป็นต้น
3. วิชาภาษาอังกฤษควรจัดไปในวิชาปรับพื้นฐานตั้งแต่ตอนแรก เพื่อลดปัญหาที่ตามมา
4. สมควรบรรจุวิชาที่มีความแตกต่างจากสถาบันอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การบริหารแบบญี่ปุ่น ให้มากขึ้นเป็นการจูงใจให้กับผู้เรียน รวมทั้งการสร้างมาตรฐานที่ดีกับวิชามาตรฐานสามัญทั่วไประบบการวัดผลประเมินผลต่างๆสร้างให้เป็นมาตรฐานที่ดีสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบัน รวมถึงสร้างความภาคภูมิใจให้กับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้วย

